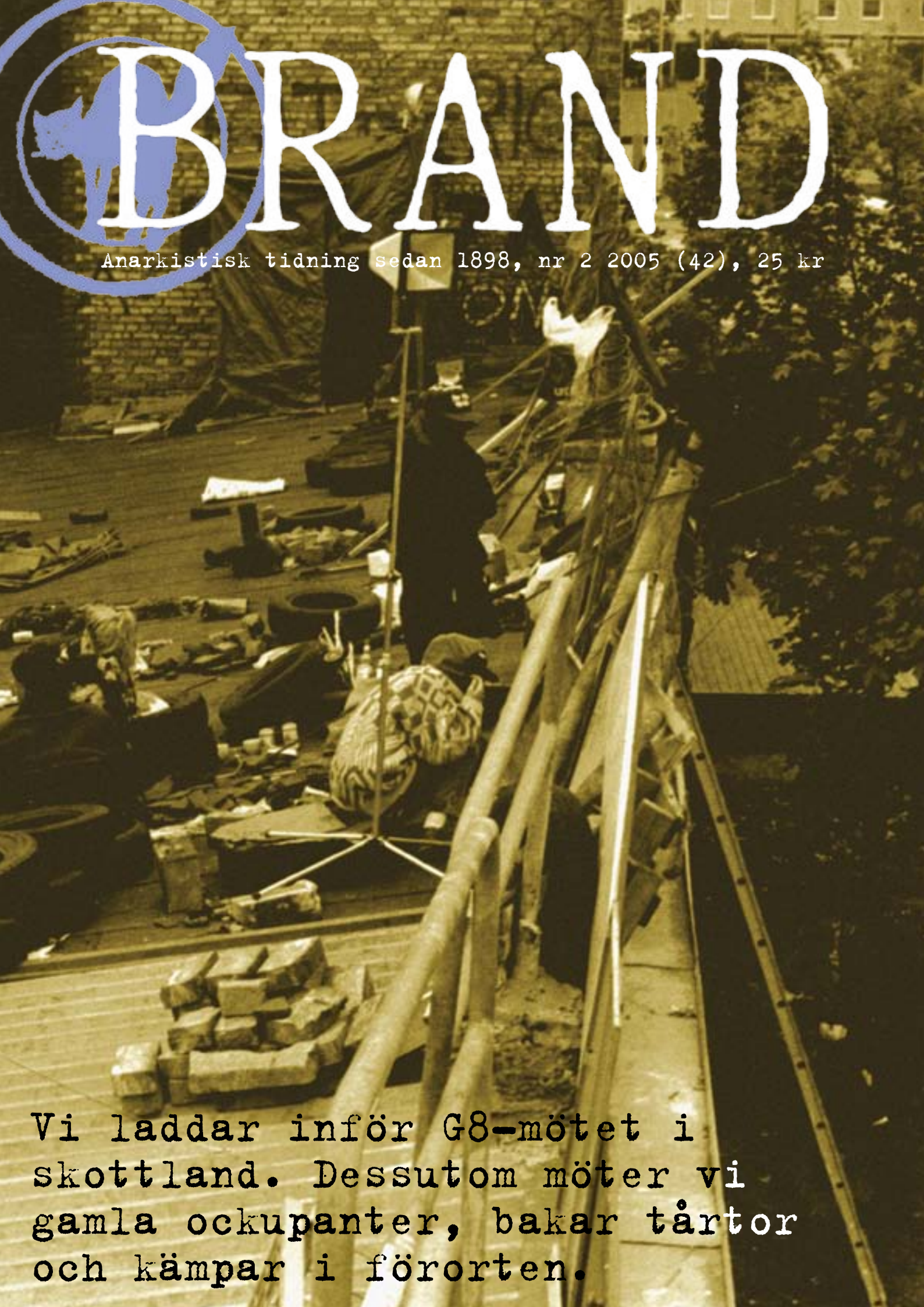

BRAND

Anarkistisk tidning sedan 1898, nr 2 2005 (42), 25 kr

Vi laddar inför G8-mötet i
skottland. Dessutom möter vi
gamla ockupanter, bakar tårtor
och kämpar i förorten.

INNEHÅLL BRAND

- 02 **Förvaret**
Asylgruppen i Malmö
- 04 **G8**
Dissent!
- 06 **Scottish laws**
Läs och lär
- 08 **Åk till Skottland**
och baka en tårta
- 10 **ABC**
Anarchist Black Cross
- 12 **Strukturer är spelregler**
Hur kan vi förändra dem?
- 14 **Borgenockupationen**
1990 i Malmö
- 16 **Gnistor**
Nyheter från rörelsen
- 17 **Harm**
Kampkonst i förorten
- 20 **Globalt uppror**
Spel
- 22 **LA Newsreel**
Filmkollektiv mot Hollywood

Brand: brand@anarkistisktidsning.org
Prenumerera: 150 kr/6 nummer,
pg 478 24 80-0 Brand är gratis för fångar
Adress: Föreningsgatan 28 suite 355,
211 65 Malmö
Utsvarig angivare: M Wåg
Web: www.anarkistisktidsning.org
Omslag: Borgenockupationen i Malmö
1990. Foto Frontmedia
Tryck: Screentryck i Grums
100% returpapper

Förvaret - Migrationsverkets fängelse för oskyldiga

Protester mot kriminaliseringen av flyktingar

DEN ANDRA APRIL hölls en stor demonstration i Malmö mot inläsningen och kriminaliseringen av flyktingar. Cirka 300 personer tågade i vårsolen ut till förvaret som ligger i närheten av fängelset på Kirseberg. Förvar är Migrationsverkets speciella låsta anstalter där människor som fått avslag på sin ansökan om asyl låses in godtyckligt och utan tidsbegränsning i väntan på utvisning.

De utsattas berättelser

Demonstrationen var höjdpunkten på en aktionsvecka anordnad av Asylgruppen i Malmö. Under veckan satte vi bland annat upp vägskyltar som pekade mot förvaret och dess verksamhet med texten: "Förvaret - Migrationsverkets fängelse för oskyldiga". Flera gånger under veckan besökte vi också förvaret och lärde känna några av de personer som satt därinne och fick ta del av deras öden:

En av de män vi talade med blev i höstas utvisad från Sverige till Makedonien, där han omedelbart fängslades och torterades under en månad av makedonsk polis. I januari i år lyckades mannen åter fly till Sverige. Samma dag han kom tillbaka greps han av svensk polis och låstes återigen in på förvaret. När vi först träffade honom hade han suttit på förvaret i två månader och skulle förmodligen utvisas vilken dag som helst. Han sa själv att han hellre tar livet av sig än att åter hamna i fängelse och utsättas för tortyr.

En annan man vi träffade inne på förvaret utvisades till Grekland ett par dagar innan demonstrationen. Han kommer ursprungligen från Nigeria, där han var politiskt aktiv i en grupp som förföljs av regeringen. Han ankom första gången till Europa via Grekland, där han sattes i förvar i elva dagar och fick sitta i isoleringscell i totalt mörker. Sedan dess har han svårt att se på ena ögat - något som svenska myndigheter inte tror på och därför har han inte fått någon vård. När han kom till Sverige hade han stressrelaterade utslag över hela kroppen. Han lider av svåra panikattacker och ville vid vårt samtal ogärna tänka på vad som skulle hända honom vid den stundande utvisningen. Han har nu alltså blivit utvisad till Grekland, där han med största sannolikhet blir instängd på ett förvar, kanske i totalt mörker, i väntan på att de ska skicka tillbaka honom till förföljelsen i Nigeria.

En tredje man som vi talade med under aktionsveckan kom till Sverige från Kosovo första gången i januari 2003 tillsammans med sin son. I Kosovo hade han blivit arresterad och torterad av polis. Efter att hans dotter dödat

i Kosovo åkte han i maj tillbaka för att hämta sin fru och sin andra son till vad han trodde skulle vara säkerheten i Sverige. Svenska myndigheter säger nu att mannen aldrig sökt asyl i Sverige 2003 och att familjen, enligt Dublinkonventionen, ska tillbaka till Frankrike som familjen passerade under flykten till Sverige.

I Frankrike kommer familjen med stor sannolikhet att avvisas.

Vid demonstrationstågets ankomst till förvaret håller mannens 13-årige son ett tal och uppmuntrar oss att via en ventil prata med hans pappa och de andra som hålls inlåsta. Bakom de gallerförsedda fönstrena sitter skyltar med telefonnummer och rop på hjälp. Via ventilen får vi reda på att de bara får vistas ute på rastgården en timme om dagen, och att de inte får ha skor på sig utan enbart plastsandaler. -Vi är inte kriminella, upprepar de inlåsta männen gång på gång.

Dessa röster från insidan av förvaret är tyvärr helt vardagliga vittnesmål. Förra året hölls 4440 barn och vuxna fängslade i Migrationsverkets sex förvarsenheter. Fångar utan rättgång, utan tidsbegränsning, och ofta utan att själva veta varför de har låsts in.

Internationell kampdag

Den andre april utlystes som en kampdag i hela Europa mot flyktingförvaren och deportationslägren. Repressionen mot flyktingar har tagit alltmer fysiska former. Detta syns kanske allra tydligast i förvarens och uppsamlingslägrens låsta dörrar och taggtrådsstängsel. Människor förskjuts som "illegala", deras röster tystas och deras kroppar låses in. Väl stämplade som kriminella, tillåts män, kvinnor och barn malas ner av systemet utan att någon egentligen reagerar, och de ursprungliga asylskälen glöms bort. Skälen till att människor flyr, och vilka trauman flyktingar har upplevt i sina hemländer innan de lyckades fly, är frågor som inte längre hörs i den offentliga debatten.

Den process av normalisering av förtryck av vissa grupper som pågår i Sverige och EU just nu är skrämmande lik den process som pågick i trettioalets Tyskland. Sakta försöker de vänja oss vid att vissa grupper står under separata rättsvidriga juridiska system, att människor låses in godtyckligt och att alla människor inte har samma rättigheter att leva och styra över sina egna liv.

Migrationsverket försvarar sitt aktiva deltagande i denna process med att så som världen ser ut idag krävs reglerad invandring och således förvar. Så som världen ser ut idag, skulle vi svara, betyder "reglerad invandring" i praktiken rasism och systematisk uteslutning.

I EU betyder reglerad invandring att det varje år dör människor vid Europas gränser. Att det på den spanska kusten under de senaste åren flutit iland fler än 3000 lik. I EU betyder strävan efter reglerad invandring att det byggs uppsamlingsläger längs gränserna. Att det redan sitter tusentals flyktingar, asylsökande och andra immigranter i fängelser, läger och förvar i alla EUs länder.

I Sverige betyder reglerad invandring att uppemot 20 000 människor tvingas leva gömda undan polis och myndigheter för att de inte anses ha asylskäl. Reglerad invandring betyder att Sverige har fällts nio gånger av FN:s tortyrkommitté för att ha avvisat flyktingar till tortyr eller död. Att det runtom i världen finns människor som sitter fängslade eller som lever i yttersta misär och i ständig rädsla efter att ha blivit utvisade av svenska myndigheter.

Slopa regleringen av invandringen och stäng förvaren!

Riv Fort Europa och öppna gränserna nu!★

Klara, Lina och Maja
Asylgruppen i Malmö

Familjen från Kosovo avvisades några dagar efter demonstrationen. Vid ankomsten till Frankrike blev de bestulna på sina pengar och ID-handlingar av gränspolis och beordrade att lämna landet inom 24 timmar.

BRANDTAL

I TIDER AV UPPROR...

Det europeiska gemenskapsprojektet breder ut sig. Den paneuropeiska dröm som började gro i slutet av 1800-talet och gav eld till två världskrig höjer sina murar runt omvärlden och börjar befästa sin ställning som en federation. Det aktiva arbetet för att skapa en europeisk nationalism har lett till att en ny konstitution snickrats ihop, och i en del medlemsländer går folk till val. Fast inte i Sverige, och inte i många av de andra medlemsstaterna heller. Demokrati är bra, förutom när folkets röst tar fel beslut. Då struntas det i folkets röst överhuvudtaget. De församlingar av arbetsrätten som en ny konstitution bland annat skulle orsaka har redan framkallat protester från fackförbund.

Vi vill i det här numret visa på vardagsmotståndet som alltid finns omkring oss, på olika ställen och på olika sätt. Det vardagliga motståndet sker på arbetsplatser, i skolor, bland arbetslösa och i bostadsområden, och det sker för att livet borde vara mer än bara hålla huvudet över vattenytan. Ett exempel på vardagsmotstånd är aktionsgruppens "HARM- Hammarkullen inte till salu" arbete, där de vägrade acceptera politikernas beslut att lägga ner en vårdcentral i Göteborg. Beslutet var fattat, men deras arbete ledde till att vidare nedskärningar tillfälligt uteblev. Andra som ville skapa något eget var ockupanterna av Borgen. De ville inte nöja sig med att snacka, utan gjorde ord till handling. Det var femton år sedan och repressionen har ökat lavinartat för alla som genom ockupationer försöker skapa sig liknande alternativ.

Från brandkårspolitiken vi ofta för kan vi också gå till att ta egna initiativ, inte bara svara på problem utan vara med och skapa dem för etablissemangen. Det börjar röra på sig, protesterna mot G8 förväntas bli stora, och internationella aktionsdagar har utlysts för att även den lokala kampen är viktig. För det är viktigt med motstånd, viktigt att vi fortsätter kämpa. Det handlar inte bara om att vara emot, men även om att kämpa för varandra.

Vi behöver varandra.★

brandkollektiv

Inga gränser!

Gör motstånd mot G8-mötet 2005

I ÅR KOMMER G8 att försöka träffas vid Gleneagles i Skottland. Motståndet mot G8-mötet 2005 och världen den representerar planeras nu av grupper och nätverk runtom i Storbritannien, Europa och internationellt. Aktioner runt frågor som arbete, migration, krig och ekologi står på dagordningen. Här är datum för en del av aktionerna:

4/7 Direkt aktion med folkmassa mot kärnvapenbasen i Faslane. En aktionsdag mot den beväpnade delen av global kapitalism.

6/7 Blockader av G8 mötet och mycket, mycket mer!

8/7 Aktionsdag mot klimatförändringar - direkt aktion för att ta itu med de grundläggande orsakerna till det största hotet mot jorden.

En global aktionsdag har också utlysts och vi uppmanar till protester under G8s öppningsdag, den sjätte juli.

Vad vi kämpar mot

G8 föddes 1975, mitt i en global oljekris och ett uppsving av kämpande rörelser. Gruppens roll var tänkt som en kris-hanterare för kapitalismen, ett forum inom vilket konsensus skulle kunna skapas i frågor som är viktiga för kapitalismen, som till exempel världshandeln, migration, oljetillgång och säkerhet. Gruppen designades som ett redskap för att skapa och upprätthålla stabilitet: en exploaterande stabilitet. Överallt omkring oss ser vi effekterna och förödelsen som skapas av ett system som G8 vill ge en lång livstid. Hjärndödande arbeten, krig, svält och förstörda ekosystem. Ett system vars själva överlevnad innebär att ingen av oss kan leva våra liv till vår fulla potential. Ett system som bekämpas dagligen, överallt.

Detta motstånd sker ofta långt från medias ljus. Det sker i små akter av vägran, i enstaka folkliga missnöjesyttringar och då och då i mäktiga ögonblick av massuppror. G8-mötet i

sommar skapar möjligheter för just ett sånt ögonblick. Detta nyliberala projektet har kraftigt motarbetats över hela världen, kamper med nästan lika många olika former som deltagare. De sociala och materiella missförhållanden de har uppstått ur, liksom de krav som ställts och alternativ som lagts fram, har varit lika varierande. Men ändå förenas de i kampen mot de mångsidiga sociala och miljömässiga kriserna som vi lever i idag, för att få tillbaka medmänsklighet i våra liv. Den strävan och hopp detta förmedlar kommer med all säkerhet att fortsätta och sprida sin mångfald, eftersom vi kämpar "för en värld med plats för många världar".

Skapa en bättre värld

Motståndet mot själva G8-mötet kommer att vara en reflektion av mångfalden. En del kommer att prioritera att stoppa de så kallade världsledarna och deras följe från att mötas, och att försöka nedmontera den kapitalistiska infrastruktur som främjar krig, klimatförändringar och svält. För andra är det nödvändigt att avlegitimisera detta ruttna system genom att symboliskt splittra den falska globala enighet som G8 försöker visa upp, speciellt i ett rikt land som Storbritannien. Sen finns det ännu fler, ganska ointresserade av själva G8, som bryr sig mycket mer om vad vi som en global alternativ rörelse gör för att utöka våra egna möjligheter att växa och utvecklas, genom att bo tillsammans, om än endast tillfälligt, UTAN GRÄNSER.

Dissent! erkänner denna mångfald och har börjat organisera mötesplatser där vårt motstånd kan blomstra. Vi arbetar på att skapa utrymmen som ska ge oss möjligheter att tillsammans förverkliga våra ideal och de ska vara tillgängliga en månad innan och under G8-mötet. Dessa självstyrande zoner ska kunna ge mat och bostad åt tusentals människor, och samtidigt skapa verkliga exempel på ledarlösa, fria och ekologiska samhällen.★

Dissent!

www.dissent.org.uk
info-g82005@riseup.net
17 West Montgomery Place,
Edinburgh, Scotland, EH7 5HA

Dissents! uppbyggnad

Dissent!-nätverket är ett öppet nätverk av grupper och individer. Rötterna finns i Storbritanniens direkt aktionsbaserade miljö- och anti-auktoritära grupper, anti-krigsrörelsen och från tidigare toppmötesmobiliseringar. Dissent! håller hårt på att vara ledarlöst, horisontellt organiserat, beslutfattande genom konsensus och göra direkt aktion mot G8-mötet. Under våren har de haft öppna möten varje månad. Nätverket består av lokala grupper över hela Storbritannien, och arbetsgrupper som arbetar med olika områden i mobiliseringen. En internationell koordinering sker även via en mängd e-maillistor.

Brand nr 2 2005

G8 Legal Support Group

Till aktivisternas försvar

Inte bara protestnätverken smider planer inför G8-mötet i Edinburgh - även staten samlar sina trupper.

FÖRBEREDELSENA INFÖR G8-mötet vid Gleneagles i Skottland den 6:e-8:e juli har äntligen påbörjats. De tre olika protestnätverken har offentliggjort sina planer; Make Poverty History (gör historia av fattigdomen) har en demo lördagen den andre juli, G8 Alternatives har en demo på onsdagen den sjätte juli mitt emot Gleneagles, och Dissent! ordnar en internationell aktionsdag med blockader mot delegaterna på onsdagen och även en internationell aktionsdag mot klimatförändringar på fredagen. CND Skottland och Trident Ploughshares organiserar också en blockad i Faslane, på Skottlands västkust där fyra Trident kärnvapen ubåtar har sin bas, på måndagen. Det blir helt klart en hektisk vecka för alla aktivister.

Staten och polisens arbete

Inte bara protestnätverken utan även staten har haft fullt upp med planering. Tyvärr är de lite mer förtagna om sina specifika detaljer. Polismästaren John Vine vid Taysidepolisen har det övergripande ansvaret för insatserna i samband med mötet. All semester för polisen ska ha dragits in. Säkerhetspådraget runt Gleneagles hotell kommer att vara enormt. Polis från andra delar av Storbritannien kommer att kallas in och universitetet i Edinburgh

kommer att användas som övernattningslokaler för dem. Edinburghs rättssalar har reserverat de två första veckorna i juli för att exklusivt kunna ta hand om G8-fall, med lördagsöppet! RAFs (engelska flygvapnet) gamla lokaler i Edinburgh kommer sannolikt att användas som förvaringsceller för gripna.

Förutom de praktiska åtgärderna görs även tillägg i den skottska lagen inför toppmötet. Först ut är en ny föreslagen lag om olaga intrång av samma modell som den engelska fast utökad och stenhård. I skydd av den ökade säkerheten kommer

"Edinburghs rättssalar har reserverat de två första veckorna i juli för att exklusivt kunna ta hand om G8-fall, med lördagsöppet!"

detta att underminera den traditionella rätten att luffa runt i Skottland.

Den officiella hemsidan har en avskräckande varning till aktivister och motdemonstranter: "Enligt lag måste alla offentliga demonstrationer i Skottland ansöka om tillstånd hos den lokala myndigheten och få tillstånd. Alla myndigheter som tar emot en sådan ansökan måste konsultera polismästaren. Enligt Public Order Act från 1986 är det ett brott, för alla som deltar i en demonstration, att inte följa polisens order. Alla demonstrationerna som sker kommer att vara kraftigt övervakade. Den som bryter mot lagen, under en demonstration eller ett offentligt möte, kommer att tas om hand med lagens fulla kraft".

Polisens förberedelser

Polisen, som aldrig direkt varit känd för att överdriva beräkningar av antalet demonstranter, tror att mellan 100 000-200 000 demonstranter kommer att närvara från hela världen, majoriteten från Europa. Den beräkningen överensstämmer med uppslutningen till andra liknande möten under tidigare år. Tidigare möten har varit ökända för statens hårdhänthet och polisens brutalitet. I Seattle 1999 möttes demonstranter av "robocops" och massarresteringar, i Genua två år senare sköts en demonstrant, Carlo Giuliani, till döds. Nästföljande G8-möte i Evian

2003 klippte polisen av ett rep som en aktivist hängde i och orsakade allvarliga skador.

Polisen förutspår inte bara antalet demonstranter, de har uppenbarligen också engagerat sig i svartmålandets konst. Det varnas för "Anarki vid G8" och påståenden om anarkistiska träningsläger och guideböcker duggar tätt i media. En annan taktik är att varna den lokala befolkningen för störningar, självklart inte orsakat av G8-delegaterna utan av motdemonstranterna. Blair själv citerades nyligen i pressen att han inte uteslöt användandet av de nya och mycket omtvistade gränskontrollerna på G8-demonstranter.

Rättshjälpsgrupp startad

För att motverka en del av det här, har G8 Legal Support Group bildats av människor som arbetar med att skaffa rättslig hjälp i Faslane och den London-baserade gruppen Legal Defence and Monitoring Group. De har tidigare medverkat som rättsliga observatörer vid de senaste Mayday och anti-DSEi mobiliseringarna (vapenmässa). G8 Legal Support Group började som en arbetsgrupp inom Dissent! men har utökats till att bli en rättshjälpsgrupp för protesterna som en helhet.

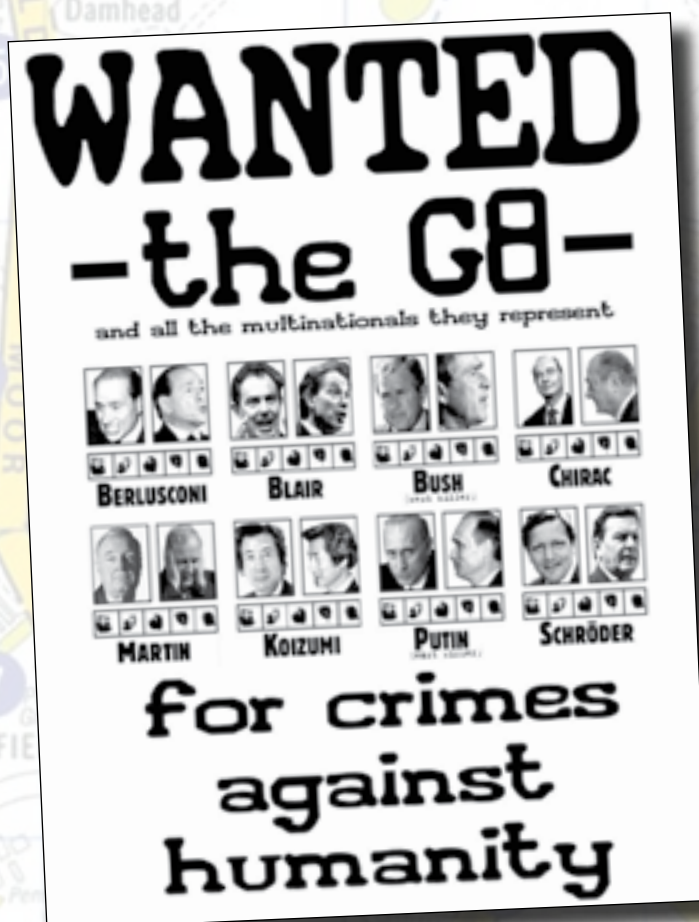
G8 Legal Support Group har gett ut en pamflett om skotsk lag för demonstranter, som är viktig läsning för alla som planerar att delta i protesterna. För tillfället finns den endast tillgänglig för nedladdning på internet från vår hemsida och bara på engelska, men översättningar är på gång och det kommer att finnas en pappersversion närmare mötesdatumet. Vi håller redan nu på att värva rättsliga observatörer till toppmötet. Vi planerar att färtlägga ett lag av frivilliga rättsliga observatörer, de kommer att närvara vid protesterna, övervaka polisens insatser och försöka hitta vittnen till alla gripanden. Vi kommer också att stödja alla som blir gripna och vi kommer att upprätta kontakter med lokala advokater för att vara försäkrade om att människor får bästa möjliga försvar.★

Tony Martin,
för G8 Legal Support Group

För att få reda på mer om G8 Legal Support Group, eller för att anmäla dig som volontär, besök hemsidan www.g8legalsupport.info eller skicka ett mail till g8legalsupport@riseup.net.

www.makepovertyhistory.org
www.g8alternatives.org.uk
www.dissent.org.uk

5

Lagar i Skottland

– lite att tänka på inför anarkistcirkusen

ALLA SOM TÄNKER delta i protesterna mot G8-mötet i Gleneagles är antagligen medvetna om graden av statlig repression riktad mot demonstranter vid tidigare G8- och EU-toppmöten. Tyvärr finns det inget som tyder på att det kommer bli annorlunda den här gången, men utrustade med kunskap om hur lagar tillämpas och hur polisens agerande kan komma att se ut hoppas vi kunna utmana polisen. Att vi demonstranter kommer kunna ta tillvara på vår rätt att protestera. Polisens roll kommer till stor del vara att skrämma och göra demonstranterna frustrerade, för att förhindra meningsfull aktivitet.

Den skotska lagen

Den skotska lagen skiljer sig på många sätt från andra europeiska rättssystem. Det finns inga nedskrivna lagar, hur domen faller beror på vad en domare beslutar vilket i sin tur baseras på de principer, regler och definitioner som utvecklats genom tidigare domslut. På grund av detta kan det vara svårt att förutse hur en domstol kommer att behandla en specifik typ av fall. Skotsk lag är störande flexibel.

Vid en del tidigare toppmöten har människor blivit stoppade vid gränsen eller till och med hindrats från att lämna ”sitt” land. Vi rekommenderar att ni är förberedda och har numret till en advokat som kan hjälpa er. Om ni stoppas kan det hjälpa att ge svar på frågor, men om du ändå nekas inträde föreslår vi några advokater att ringa (Bindman & Partners England/Wales 020 7833 4433). Även om Skottland och England har olika lagar finns det ingen gränskontroll mellan. Du behöver inte svara på polisens frågor, men att uppge falskt namn och adress är ett lagbrott. Vi råder dig att inte uppge namn eller adress och att uppge ”ingen kommentar” till alla andra frågor.

Det finns tre tillfällen då du måste uppge namn och adress:

- om polisen har sannolik orsak att misstänka att du begått eller bevittnat ett brott. Polisen måste berätta vilket brott det handlar om.
 - när du blir kvarhållen eller gripen.
 - om du blir stoppad när du kör bil.
- Då kommer de också kräva körkort och försäkring.

Polisen har ingen rätt att utvisa folk när de väl kommit in i Storbritannien, men en annan lag gäller på flygplatsen, eftersom du tekniskt sett inte kommit in i landet än. De enda som verkligen riskerar att hotas av utvisning är ickeEU-medborgare.

Att tänka på

När du väl är i Storbritannien finns det ingen lag som säger att du måste bära ID. Problemet är att EU säger att man när som helst ska kunna bevisa att man är en EU-medborgare...

Det är inte förbjudet att maskera sig och polisen har ingen rätt att avmaskera dig. Det finns en särskild paragraf (Section 60 Order, s60) och när den gäller kan polisen begära att du ska ta bort allt som kan vara en maskering eller förklädnad. Om du vägrar kan du bli arresterad och åtalad. Troligtvis kommer en s60-lag att gälla under hela G8-mötet. Saker du bär varje dag, som solglasögon och hatt faller inte under kategorin. Det är oklart om ansiktsfärg räknas som maskering.

Droger är väl alltid dumt under demonstrationer, så tänk inte ens på det. Knivar och andra vapen är inte heller så smart.

Polisen

Använd ditt sunda förnuft, bete dig som du skulle gjort i Sverige. En fördel kan ju vara att inte ha engelska som modersmål. Kanske borde du till och med öva på brytningen, stappla lite mer i språket så att du blir allmänt oförstådd?

Annars lite tips:

- var lugn och försäkrande.
- be att få tala med den högsta chefen närvarande.
- försök att inte tappa humöret eller svära (det kan användas som en ursäkt att gripa dig).
- drick dig inte full (kan också användas som skäl att gripa dig).
- ha uppsikt över andra poliser och demonstranter, kolla av vad som händer.
- se efter varandra.

Det finns ingen nationell polisstyrka i Storbritannien, men antagligen kommer engelska poliser att tillfälligt anställas av skotsk polis för toppmötet. Alla poliser måste visa ID-nummer och bokstäver på uniformsslagen, även om det ofta händer att kravallustrad polis täcker över dem. PSU (Police Support Units) är kravallpolisen och de mest våldsamma. Fjäderbatonger är de vanligaste och pepparspray används, oftast inte över stora grupper, snarare vid gripandet för att göra personer motståndslösa. Vattenkanoner har aldrig använts tidigare, men vi kan aldrig vara helt säkra Hästar och hundar används ofta, och vägblockader har används ofta förr. Polisens taktik är att inringa och isolera stora grupper och splittra upp till mindre, sedan håller de

grupperna så länge det går, ibland i flera timmar. Om polisen misslyckas brukar de skicka in kravallpolis och ridande polis för att skingra folkmassor. Polisen fotograferar och filmar demonstrationer.

Polisen försöker ofta få fok att samarbeta när de inte har någon laglig rätt till sitt agerande. Alltid när polisen vill skyddsvisitera dig, ta reda på om de försöker få det se ut som att du samarbetat med dem eller om de har en laglig grund. Laglig grund kan vara misstanke om droginhav, kvarhållning och arrestering. På offentliga platser krävs bara att du tar av dig till exempel jacka, inget mer. Du har rätt att bli visiterad av en polis med samma kön som dig själv.

Sektion 60 lagen

Kort kan den beskrivas som en möjlighet för polisen att stoppa och visitera dig vid misstanke om förväntat våld. Om en polischef misstänker våldsamheter kan han eller hon ge rätt till att stoppa och visitera misstänkta inom ett speciellt område i upp till 24 timmar. Även om polisen visiterar dig under s60 har de inte rätt att läsa papper eller kolla i till exempel din plånbok, eftersom en plånbok är för liten för att gömma ett misstänkt vapen. Vem som helst har rätt att ta kort på någon annan i Storbritannien. Därför kan det hända att polisen tar kort på dig i samband med s60-visiteringen. Du behöver inte samarbeta för att göra kortet bra (bara om du är arresterad eller kvarhållen). Under s60-lagen kan polisen kräva att du ska avmaskera dig. Om du blir visiterad har du rätt att få en skriven rapport, även om du inte lämnat namn och adress.

Sektion 44 Terrorism

Egentligen är det en lag som antogs för att hindra terrorism, men den har använts vid anti-krigsdemonstrationer och protester mot vapenmässor i England, så det kan hända att den används under G8-mötet. På många sätt fungerar den som s60, alltså att det inte behövs någon specifik misstanke för visitation, men här har de rätt att läsa till exempel papper du har på dig också. Du behöver varken uppge namn eller adress eller förklara varför du är i landet, inte eller svara på andra frågor. Du behöver inte gå med på försök att fotografera dig. Du har rätt att få en skriven rapport, även om du inte lämnat namn och adress.

Spara alla rapporter, försök skriva ner för dig själv kort vad polisen sa, vilka

ursäkter de använde för att stoppa dig, namn och nummer på polisen. Det kan alltid hjälpa dig vid senare tillfällen. Om du visiteras under Terroristlagen, hjälp oss och fyll i ett formulär som finns på liberty-human-rights.org.uk.

Kvarhållning

Du kan bli häktad om det finns sannolik misstanke om att du begått ett brott som innebär fängelsedom. Du kan bara hållas sex timmar, efter det måste du bli släppt eller arresterad. Om du blir häktad behöver du inte ge någon annan information än ditt namn och adress (födelsedata behövs inte, men kan skynda på frigivande). Vi rekommenderar att svara ”ingen kommentar” på frågor. När du är kvarhållen har du rätt att meddela någon var du sitter. Vid enstaka tillfällen kan den rätten försenas för att förhindra ytterligare brott. Använd din rätt och kontakta gärna G8 Legal Support Group.

Gripanden

Vanligast är att det är två poliser som griper dig. Atingen kan förhör hållas på plats, eller efter färd till polishuset. Du behöver bara uppge namn och adress. Om du hamnar på en häktningsförhandling, säg till om din rätt att ringa och rätten till att en advokat informeras om din arrestering. Säg till om du har speciella matbehov, eller skador om du behöver en läkare, eftersom de antagligen inte kommer fråga. Du kan bli tagen ur cellen för att fotograferas, lämna fingeravtryck och DNA-prov. Polisen har rätt att använda skäligt våld för att lyckas. Alla över 16 år behandlas som vuxna i Skottland.

Lagar som ofta används mot aktivister

Störande av den allmänna ordningen (BoP, Breach of the Peace). En väldigt vitt omfattande lag, öppen för nästan alla tolkningar. En del har blivit

åtalade för BoP efter att ha suttit fredligt i sittblockader. Att vägra lyda polisens order eller störa andra människor.

Ingå i en mob, att jämföra med svenska ”våldsamt upplopp”. Behandlas mer allvarligt än bara störande av ordningen eftersom du ingår i en större grupp med ett gemensamt mål. Alla som ingår i en mob kan åtalas för vad andra gör, till exempel om någon krossar fönsterrutor och du blir gripen kan du åtalas för det. Som tur är är det svårt för polisen att bevisa att en grupp haft ett gemensamt mål, så lagen används sällan.

Att i en grupp på två eller fler personer hindra någon annan från att passera på ett allmänt område blir ett lagbrott, om du inte lyder polisens order. Det är också ett brott för en person att medvetet hindra någon att passera.

Ekonomisk skadegörelse, stöld, överfall av polis och intrång på privat mark är andra lagar som ofta används.

Sammanfattning

Bli nu inte misspepp av det här, kom ihåg att lagarna i många länder ser ganska lika ut. Skillnaden ligger i detaljerna. Vi har tagit med den här informationen i tron att kunskap är makt. Tänk också på hur du själv kan använda lagarna. Rätten att demonstrera finns i Artikel 10 (Freedom of Expression) och Artikel 11 (Freedom of Assembly and Association) i Europakonventionen som också är del av Storbritanniens lagar.

Vi ses!★

G8 Legal Support Group

Global intifada

GLOBAL INTIFADA ÄR ett nätverk av självständiga grupper och individer som genom direktaktion vill förändra den rådande världsordningen. Kampen är internationell, socialistisk och icke-våldsam om det går och våra främsta mål är imperialismen och kapitalet. Vi vill också genom våra aktioner inspirera andra till motstånd, vem som helst som står bakom plattformen får agera i Global Intifadas namn. Några aktioner som Global Intifada utfört är:

24/9 2003 slog GI till emot den danska ambassaden i Stockholm. Syftet var att markera ogillandet mot Danmarks deltagande i USAs krig i Irak. Ett krig som handlar om att säkra amerikanska intressen och utfördes under svepskälet att det var ett krig mot terrorism. Under aktionen krossades rutor och färg kastades på ambassaden samt flygblad spreds på platsen.

10/10 2004 utförde GI ett attentat mot Aimpoint ABs huvudkontor i Malmö. Aimpoint tillverkar sikten till de amerikanska automatkarbiner som används i kriget i Irak.

18/10 2004 krossades fönsterrutor och färgbomber slängdes på israeliska statens turistbyrå och Israel tours. Aktionen var en protest mot våldet i Gaza.

20/11 2004 släppte GI en pressrelease där de informerade att det var de som utfört attentatet på Aimpoint ABs huvudkontor i Malmö och inte någon islamistisk grupp som det stod i Sydsvenskan, trots att ett pressmeddelande skickats dit efter aktionen.

11/12 2004 utfördes tre aktioner samtidigt i Malmö, Göteborg och Stockholm. Alla tre företagen som utsattes hade kopplingar till kriget i Irak: Aimpoint i Malmö, Bofors i Göteborg och Stockholm. Sverige sålde mellan åren 2000-2003 krigsmateriel för 1,9 miljarder, det är dags att sluta profitera på krig.

21/12 2004 fick polska konsulatet i Stockholm påhållning av en brandbomb som kastades mot byggnaden. Än en gång var det en markering mot de länder som deltar i USAs imperialistiska krig i Irak.

22/3 2005 placerades en brandbomb under en rysk ambassadbil i Stockholm som en markering mot Rysslands krig mot Tjetjenien. Ryssland har, precis som USA i sitt krig i Irak, ekonomiska intressen i framförallt Tjetjeniens olja och pipelines. ★

Pucka

Alla vägar bär till S•K•O•T•T•L•A•N•D

För att kunna ta dig till G8-mötet i Skottland och delta i protesterna kan du:

- Samla cirka 2800 tomburkar och panta.
- Leta upp skrot på gatan, göra ”konst” och sälja det dyrt.
- Fortsätta gå till jobbet för att kunna ta ut betald semester vecka 27.
- Ta en gitarr/fiol/flöjt/munspel/maraccas/eller ett annat instrument du kan och ställ dig på stan och spela ihop pengarna.
- Leta efter olåsta cyklar utanför krogen, måla om dem och sälja vidare.
- Utnyttja folks liberala inställning till knark och lura dem att köpa grönsaksbuljong inlindad i plastfolie i tron att det är hasch.
- Lifta, tänk på att vara vaksam på skumma förslag.
- Ordna hemmabio och ta inträde, säg att det är i solidaritet med Piratbyråns pågående bojkott av filmindustrin. Ha saft och popcorn för den äkta biokänslan.
- Old classics never get out of style: Sitt barnvakt åt dina aktivist-polares ungar. Föräldrarna betalar resan i utbyte mot en jävligt bra kravallhistoria.
- Sök pengar ur fonder för en ”Europa i samtiden”-studieresa.
- Gör som i TV-reklamen: Ställ dig vid väggkanten och sälj saft till överpris.
- Sälj majblommor och lägg på en femma för varje. Hävda att de höjt priserna i år.
- Tryck tröjor med politiska motiv och sälj under demonstrationer du deltar i när du förbereder dig inför G8-mötet.
- Ring in tips till efterlyst, i stil med att du sett stora män i blå kläder spö småkids i förorten. Kanske har du chansen att vinna den bärbara datorn som ”bra tips” belönas med. Kan sedan säljas för en bra slant som kommer ge dig plats på lyxhotell i Skottland.
- Delta i alla tävlingar där det går att vinna trisslotter. Nån måste ju vinna 25 000 kronor i månaden i 25 år.
- Gå en nätbaserad distanskurs och sök CSN. Vad sägs om ”Bioinformatikens roll i samhället” eller ”Open Source/Fri programvara: filosofi & teori”?

Att ta sig hem:

- Ta med kostnaden i beräkningen för ditresan.
- Hoppas på/se till att bli hemskickad av polisen med gratisflyg. Rekommenderat är förstås att det sker i slutet av toppmötet annars kan det ju kännas lite snopet.
- Sök asyl- ett alltid lika säkert sätt att bli tillbakaskickad till sitt hemland.
- Det finns olika sätt att ta sig till Skottland, men räkna med att det kan kosta runt 1500 kronor tur och retur. Billigare om du har tur, hur dyrt som helst om du har råd med det. Men då läser du antagligen inte den här tidningen.

Tårtning

ATT BEFINNA SIG i närheten av demonstrationer och stora folksamlingar under längre tider kan ibland leda till stress och att du glömmer viktiga saker som att äta ordentligt. Men lugn, bara lugn, i närheten av Gleneagles ska ingen behöva gå hungrig. Passa på att baka en tårta så kommer du imponera ordentligt på dina meddemonstranter.

Tårtbotten:

4,5 dl vetemjöl	Blanda mjöl, socker och bakpulver.
3 dl socker	Smält margarinet, rör ner det tillsammans med mjölken
3 tsk bakpulver	i mjölblandningen. Rör om ordentligt. Håll smeten i en
50 g margarin	smord och bröad form, grädda i 200 grader i cirka 45
3 dl mjölk	minuter. Låt svalna och dela sen i tre bottenar.

Fyllning:

Vad tårtan ska fyllas med är visserligen en smaksak, men smaken är inte det allra viktigaste. Det är konsistensen som avgör om din tårta blir lyckad eller inte. Även färgen på fyllningen kan vara bra att tänka på.

Tips på fyllningar:

- kladdig banan
- äppelmos eller riktigt röd sylt
- gräddde (i Skottland finns även bra veganska alternativ att tillgå om du så önskar)
- vaniljsås
- smält choklad
- mixade rödbetor
- mosad frukt, gärna jordgubbar eller blåbär
- smörkräm

Mer spännande:

gröt, spenat, surströmming, (eller annat doftande)

Du kan välja en, två eller flera fyllningar. Varför inte försöka få plats med allihop? Tänk vilken skapelse att balansera omkring med. Hoppsan om du skulle råka snubbla och tappa den på någon.

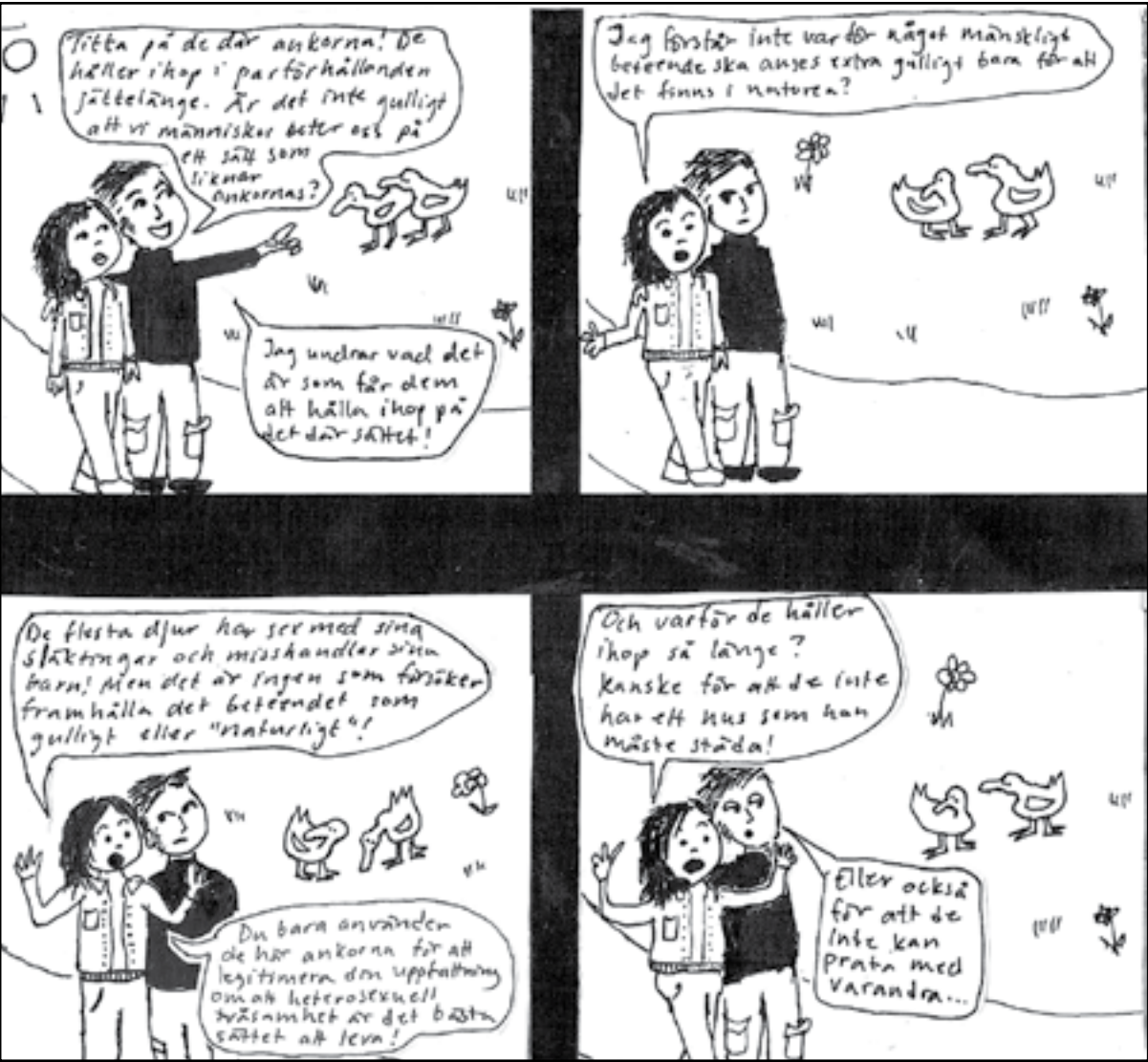
Kända tårtor i historien

7 mars 2001: Handelsminister Leif Pagrotsky och EU-parlamentarikern Marit Paulsen fick varsin tårta i nacken vid en debattafton i Lunds stadshall. De två förövarna, en 18-årig man och en 21-årig kvinna, agerade som representanter för Syndikalistiska Ungdomsförbundets i Lund EU-grupp, och attacken var enligt dem det enda sättet att få protester mot EU hörda.

17 april 2001: Sveriges finansminister Bosse Ringholm tårtas i samband med presentationen av vårbudgeten. En organisation vid namn ”Stockholms tårtbrigad” (som efter egen utsago tillhör en internationell rörelse kallad ”Operation dessert storm”) tar på sig attentatet och hävdar att motivet var politiskt men ej personligt. Den 21-årige förövaren dömdes av tingsrätten till 30 dagsböter, ett straff som senare höjdes av hovrätten till 70 dagsböter.

5 september 2001: Kung Carl XVI Gustaf blir tårtad när kungaparet besöker Getterön utanför Varberg. Den 16-årige förövaren, som enligt sin advokat Ingegerd Schmidt ville protestera mot att det finns kungligheter och auktoriteter i samhället, riskerade sex års fängelse, eftersom angrepp på statschefen klassas som högmålsbrott. Straffet blev istället 100 dagsböter för 16-åringen, och 80 dagsböter för hans tre kompisar som hjälpt till att planera dådet.

12 februari 2003: Författaren Bengt Pohjanen tårtas i Överkalix av kollegan Mikael Niemi vid premiärvisningen av den förstnämndes film Fylla moppe. Motivets var enligt Niemi själv att filmen innehöll förtäckta förolämpningar mot honom och hans familj; Pohjanen förnekade dock att filmen skulle ha något sådant innehåll. Han valde att inte polisanmäla händelsen, som därför står utan påföljd. Det har spekulerats i att det skulle röra sig om ett av de bägge författarna iscensatt spektakel, för att de båda skulle åtnjuta ökad uppmärksamhet i media. Inga kända fakta understödjer emellertid den teorin. Attacken kan vara ett av de få omskrivna exemplen på tårtning med förnedring som huvudsakligt mål.

ABC förbereder dig för G8-protesterna

www.abc-sweden.net

TRÅKIGT NOG har efterspelen av de senaste årens toppmötesprotester mest handlat om hur hård repressionen kunnat bli innan vi slutat att protestera. Lågvattnmärken som skotten i Göteborg och dödsskjutningen i Genua i ackompanjemang med tortyr, misshandel och fängslingar under och efter alla möten har fått till naturlig följd att intresset att protestera sjunkit. Politiska makthavare och företagsledare har fått det precis som de velat ha det. Folk är med all rätt rädda. De demokratiska rättigheterna makten själva lovordat har åsidosatts när det varit bekvämt och lämnat oss aktivister och demonstranter med en bitter eftersmak. Trots det finns det ljuspunkter i mörkret.

Anarchist black cross (ABC) är ett nätverk som traditionellt sett arbetat med politiska fångar. Efter de senaste årens repres-sionsvåg har vi insett behovet av rättshjälp och solidaritetsgrupper. Ett behov som framför allt fyller syftena att hålla folk utanför fängelserna och motivera varandra att fortsätta kämpa, även när det kan kännas tungt och meningslöst. Den kanske viktigaste lärdomen vi dragit från tidigare möten är att många av problemen med ”rättvisan” faktiskt kan undvikas om man bara läser på lite grand. Många lagar och regler är nämligen till vår fördel och det måste vi utnyttja.

Poliser åtalade efter G8-mötet i Genua

RÄTTEGÅNGEN I GENUA, Italien, mot ett 30-tal poliser anklagade för olika brott till följd av den brutala räden mot Genua Sociala Forum och Indymediahuset under protesterna mot G8-mötet 2001, började onsdagen den 6e april.

Under räden mot Diaz-skolan arresterades över 90 personer. Minst 62 personer skadades efter att polisen brutalt slagit folk, vissa medan de fortfarande låg i sina sovsäckar. 31 personer fördes till sjukhus, tre av dem i kritiskt tillstånd. Några får fortfarande sjukvård.

Nästan fyra år efter räden står polisbefäl åtalade för att ha fabricerat bevis, t.ex. planterat Molotov cocktails, och för att ha

Under G8-mötet i Skottland kommer ABC att samarbeta med G8 Legal Support Group. Vi kommer att ha en telefon som det går bra att kontakta oss på om ni har frågor om de skotska lagarna, om någon blir gripen, saknas eller misshandlad etcetera. Alla talar svenska. Vi kommer också att lägga upp en svensk version av ett skotskt ”Haffa-kort” som innehåller en sammanfattning av dina grundläggande rättigheter. Håll utkik på vår hemsida www.abc-sweden.net där rättshjälpsinfo, kontaktuppgifter och allmän info om G8-mötet läggs upp så snart det finns tillgängligt. Där finns redan en länksamling som kan vara bra att använda sig av som förberedelse.

Det finns också saker ni själva kan göra för att underlätta för både er och oss:

- Bilda vänggrupper. En vänggrupp är en inte alltför stor grupp, fem till sex personer, som håller koll på varandra. Det gör att det blir lättare att rapportera in saknade eller gripna personer.
- Samla in uppgifter på varandra och förvara dem långt ifrån händelsernas centrum. Detta underlättar för oss om hela vänggrupper av någon anledning skulle försvinna.
- Om du ser någon bli gripen - försök diskret ta reda på vad personen heter. Ta polisens ID-nummer, fråga varför perso-

nen grips, kolla vad klockan är, vart du är och rapportera sedan in detta. Det är lättare för oss att sätta press på snutarna om vi har mycket information om vad som hänt.

-Om någon saknas - kontakta oss. Det kan hända att personen saknar dig också.

Även om ni följer alla råden, läser på ordentligt och håller reda på varandra så betyder det tyvärr inte att ni är immuna mot att bli gripna. Många av gripandena är godtyckliga. Snuten kan ha vaknat på fel sida, tycka att du är ful eller bara vara en allmän idiot. Allt det där kan räcka för att gripa dig.

Oftast griper de först och försöker i efterhand komma på vilken lag du brutit mot. När någon grips är det viktigt att omedelbart börja med insamling av filmmaterial, begära ut handlingar, förmedla kontakter, sprida info med mera. Ju bättre grund du har desto större är risken att du blir frikänd eller att det aldrig blir åtal. Även om du faktiskt har brutit mot lagen är det lättare för åklagarsidan att överdriva om det inte finns bildbevis eller trovärdiga vittnen.

Vi ses på barrikaderna!★

Anarchist Black Cross
www.abc-sweden.net

STOP CATERPILLAR

CATERPILLAR ÄR ETT GIGANTISKT företag som framför allt tillverkar maskiner såsom bulldozrar. Företaget levererar bulldozrar och maskiner till den Israeliska armén. Dessa maskiner utgör en viktig del av ockupationsmakten, och används bland annat till att bygga den mur som skär genom västbanken samt till att riva hus och dra upp olivträd ur marken. De senaste fyra åren har över 4000 palestinska hem förstörts av den israeliska armén samtidigt som mer än 400 000 olivträd har ryckts upp ur marken. I april 2002 jämnades hundratals hus med marken i centrum av flyktinglägret Jenin, i flera fall med de boende inne i husen. I mars 2003 dödades den 23-åriga människorättsaktivisten Rachel Corrie från USA när hon försökte skydda ett palestinskt hem från rivning. Vid båda incidenterna var det CATerpillar D9 bulldozers som utförde det smutsiga arbetet.

Samtidigt säger CATerpillars egen uppförandekod att företaget ska följa en hög etisk standard och vara ett föredöme för andra. Paradoxen har inte gått obemärkt förbi. Världen över har aktivister utfört direkta aktioner mot CATerpillar. I Sverige har flertalet aktioner utförts de sista åren. Den 16e mars i år genomfördes en blockad mot CATerpillar i Malmö. Taggtråd spändes upp runt egendomen, och kunder möttes med beskedet att företaget var stängt på grund av folkmord. Världens kyrkor har också varit vägledande. Kyrkornas världsråd gick i februari ut med en uppmaning till alla sina medlemskyrkor, representerande en halv miljard människor, att inte ha pengar investerade i företag som stödjer den israeliska ockupationen såsom CATerpillar.

Arbetet har gett resultat. Den 13e april höll CATerpillar bolagsstämma i Chicago samtidigt som protester och manifestationer

En D9 pansarförstärkt buldozer från CATerpillar.

hölls i över 30 städer. Jewish Voice for Peace, JVP, la på bolagsstämman för andra året i rad fram en resolution som hävdar att försäljningen till Israel är oförenlig med företagets uppförandekod. Resolutionen gick inte igenom, men de 3% röster den uppnådde motsvarar 600 miljoner dollar i kapital. JVP betecknar det som en stor seger att institutionella investerare, och inte bara sociala investerare, stödde resolutionen.

– Eftersom aktieägarresolutioner inte är bindande var vårt primära mål att placera den här frågan i fokus i styrelsens tankar. Frågan om CATs roll vid förstörande av palestinska hem och användandet av CAT D9 för att bryta mot mänskliga rättigheter dominerade diskussionen på bolagsstämman fullständigt, säger JVP i ett pressmeddelande.

Om det i framtiden ger några konkreta resultat återstår att se. För att så ska bli fallet krävs en fortsatt kamp bland aktivister världen över.★

ISM

Feminism 2005 – feministiskt forum i Göteborg 2-3 april

I Göteborg sken solen passande nog hela helgen över det hundralet kvinnor som deltog i Feministiskt Forum. Som om det inte räckte med det trevliga hänget på Kvinnofolkhögskolans gård var ett fullspäckt program förberett. Under hela helgen rullade bland annat den nio timmar långa dokumentärfilmen ”Systerskapets år”, och queerfilmfestivalen Kombat visade kortfilmer i den för ändamålet alldeles för trånga biografen Garbo. Jag, och många andra tror jag, lämnade festivalen efter helgen med känslan av att det var så mycket mer jag hade velat hinna gå på, för ryktena spred att det var en hel del som var synd att ha missat, som till exempel workshopen Härskartekniker och sisterskap, eller föreläsningen Antirasistisk feministisk kamp.

Själv gick jag därifrån stärkt av de två starka kvinnorna Karin Stenmar och Annika Axelsson som berättade om sitt tag Demkollektion, Dem som Don’t Eat Macaroni, om hur det är att starta egen produktion på Sri Lanka, möjligheter att producera ekologiska kläder och driva etiskt företag. Deras initiativ visar vägen för en av världens största industrier, kläindustrin. De möjliggör att vi en dag ska kunna klä oss på ett sätt där vi utan dubbelmoral kan stå för åsikter mot barnarbete, för schyssta löner och mot en utslagning och skövling av de så kallade tredjevärldens länder. Jag hejar på dem, och om du också vill veta mer finns info på deras hemsida www.demkollektive.com.

Även den öppna scenen erbjöd saker som information om FOFF, Forum För Feministiska Föräldrar och Teater Kurage med delar ur sin föreställning Rosa Sand. Ser fram emot en uppföljning år 2006!★

Sandra

Bojkotta antipiraterna

DEN SENASTE TIDEN har allt fler uppmärksammat Antipiratbyråns kontroversiella metoder. Det är inte nog med att den lilla föreningen planterar bevis och ägnar sig åt olaglig registerverksamhet, dessutom försöker den rikta allmänna medel till att motverka kulturlivet och den teknologiska utvecklingen. Svenska IFPI har lovat att göra samma sak om fildelningen fortsätter.

Det är anmärkningsvärt att stora företag och organisationer som Folkets bio och STIM står bakom dessa kriminella, bakåtsträvande och högst samhällsnyttiga förfaringssätt. Vad som är ännu mer anmärkningsvärt är att vi, i egenskap av skattebetalare och konsument, bekostar dem.

Studie efter studie har visat att fildelarna också är de största kulturkonsumenter. I en marknadsekonomi förväntar vi oss emellertid att våra pengar investeras i kvalitetsförbättringar och ny teknologi - inte i hot och förföljelser. Det är hög tid att vi slutar bekosta den urspårade piratjakten.

Nu lanserar Piratbyrån sajten bojkott.com där vi uppmanar till konsumentbojkott mot företagen bakom Antipiratbyrån och IFPI. Tillsammans med Piratbyrån och The Pirate Bay har dessutom Networks United, en sammanslutning av Sveriges största Direct Connect-hubbar, dragit igång sajten bojkott.nu med samma ändamål. Tillsammans har fildelningsnätverken bakom kampanjen mellan en och två miljoner svenska användare.

Du kan hjälpa till genom att sluta gå på bio och sluta köpa och hyra film - Internet är fullt av bättre alternativ. Besök kampanjsajterna och sprid till alla du känner. Distribuera gärna flygblad och affischer i din ort. Tillsammans kan vi göra oss av med antipiraterna och deras maffiametoder.★

Piratbyrån

Strukturer är spelregler – hur kan vi förändra dem?

STRUKTURER ÄR NÅGOT som till stor del formar vårt beteende och vår politiska och dagliga situation, men vi är inte slavar under dessa. Dagens strukturer är ofta ojämlika i sin karaktär, och den här artikeln handlar därför om ett sätt - bland flera - att förändra dessa på.

Strukturen

Att beskriva vad strukturer är, är lite svårt eftersom de är svåra att ta på. Det går att likna strukturer vid spelregler. Strukturer är för samhällen vad spelregler är för till exempel schack. Vissa drag är tillåtna, andra inte. Strukturer reglerar alltså vårt beteende, men de är inte lagar - varken samhälleliga eller naturvetenskapliga. Det finns ingen aktör som har stiftat en struktur, och till skillnad från naturlagarna är det fullt möjligt (om än svårt ibland) att bryta mot en struktur.

Strukturer är alltså spelregler. Men låt säga att jag förändrar till exempel schackreglerna, då blir frågan om det fortfarande är schack jag spelar. Jag skulle vilja säga att det beror på graden av förändring, översatt till samhället betyder detta att om vi förändrar en struktur, till exempel den ekonomiska, så är frågan om vi fortfarande lever i ett kapitalistiskt samhälle. Genom att förändra strukturer förändrar vi alltså samhället, och det är därför vi ska bry oss om strukturerna.

Handlingsutrymme?

Det finns tre olika sätt att besvara frågan om vilket handlingsutrymme som aktörerna har i förhållande till strukturer, nämligen aktörscentrerade-, strukturdeterministiska- och dialektiska perspektiv. Av dessa tre är det sista perspektivet det som jag tror är mest användbart.

Aktörscentrerade perspektiv menar i sina extrema varianter att det inte finns några strukturer överhuvudtaget och att aktörer därför är fullt fria. Problemet med det här perspektivet är att det blir blint för strukturellt baserad ojämlikhet som till exempel diskriminering utifrån kön, klass, etnicitet/ hudfärg, sexuell läggning, ålder, handikapp, religiös eller politisk övertygelse et c. En individ som inte lyckas med det den tar sig för, till exempel söker jobb, har alltså enbart sig själv att skylla om den inte får jobbet.

Det andra perspektivet, strukturdeterminism, är aktörcentrismens raka motsats. Här är strukturerna allt. Problemet med detta är att individen inte har något som helst handlingsutrymme gentemot strukturen - och då uppstår

ett slags likgiltighetsproblem, nämligen frågan om varför vi ska anstränga oss med politiskt arbete när vi ändå inte kan förändra eller ens påverka en struktur. Gamle Marx, som var strukturdeterminist, menade att samhällslagarna arbetade i en frigörande riktning, alltså att frigörelsen kom när tiden var mogen. Så, det är bara att slå sig ner och vänta. Eller överge strukturdeterminismen eftersom ett, det inte finns några samhällslagar och två, vi har ett visst mått av handlingsutrymme, även om detta nu inte är totalt.

Det tredje perspektivet är en mellanväg mellan de båda ovanstående. En del kallar det en dialektisk approach, andra en metamorfosisk sådan. Oavsett namn, så går det i alla fall ut på att aktörer och strukturer påverkar varandra, alltså att strukturerna visserligen reglerar oss men att vi samtidigt kan förändra dem. Och det är ju klart, någonstans uppstår ju frågan var strukturer egentligen kommer

”Vi bör alltså angripa de myter, föreställningar och idéer som strukturer bygger på.”

ifrån, och eftersom de knappast uppstod av sig själva utan formas ur människors beteende mot varandra under en lång tid, så är det också vi människor som sitter inne på förmågan att förändra dem.

Förändring

Frågan blir då, och det som gör det här intressant för oss anarkister, på vilket sätt kan man förändra en struktur? Låt oss börja med att vända på frågan, nämligen varför består ojämlika strukturer? Genom att veta vad som upprätthåller något och angripa detta är det väldigt mycket enklare att förändra det. Tänk bara på en bro. Om man vill förändra (eller radera) en bro, så är det inte vägbanan som är det intressanta utan givetvis bropelarna. Alltså: vad är det som bär upp strukturerna?

Svaret varierar så klart beroende på vilken struktur det är vi tittar på, men i regel kan det sägas att en struktur upprätthålls genom två sorters makt, det vill säga materiell och idémässig. Den materiella makten är lätt att se; inom kapitalismen märker man det tydligast i inkomstskillnaderna (vilket i det här fallet för övrigt samspelar med andra otrevliga strukturer som patriarkatet, rasismen et c). De klassiska strategierna

för strukturförändring har också i första hand fokuserat på det materiella, det vill säga reformism (att byta plats på pjäserna i spelet) eller revolution (att spränga schackspelet i luften och bygga upp något nytt).

Problemet med det ensidiga fokuset är givetvis att du missar idémakten, och jag menar att vi måste fokusera på båda. För, även om vi får rättsida på de värsta inkomstskillnaderna, har vi inte kommit till rätta med föreställningen om att det är rättvist att somliga måste sälja sin tid, är rättvist att somliga måste sälja sin tid, kraft och kreativitet för att få pengar till mat, hyra, kläder och liknande. Inte heller, om vi vänder oss till patriarkatet med samma exempel, fått någon ordning på föreställningen om att det är rättvist att männen (som grupp) ”bara” behöver arbeta på jobbet, medan kvinnorna (som grupp) också ska arbeta hemma, dessutom utan lön.

Feminismen/-erna har i regel varit duktig på att belysa idémakten, vilket också kan förklara varför just ovan beskrivna situation faktiskt har kommit upp till debatt på sistone, även om mycket återstår att göra. Vi bör alltså angripa de myter, föreställningar och idéer som strukturer bygger på.

Om vi verkligen vill förändra (eller radera) något räcker det alltså inte med att säga att vi kräver samma materiella standard, alltså en formell jämlikhet, utan också att gå till botten med de idéer som säger att denna ojämlikhet är rättvis. Vi måste börja undergräva det som ger strukturerna legitimitet, för utan legitimitet är det ingen som tror på, eller ens bryr sig om spelreglerna. Och då spelar vi inte dagens schack, utan en annan form. ★

Vienta

Rättshjälp i Finland

I FINLAND HÅLLER vi på att bygga upp en hemsida med rättshjälp med grundrättsinformation från så många länder som möjligt. Det kommer inte bara att vara öppet för politiska aktivister, utan även för olika politiserade grupper som hemlösa, haschrökare, graffare och liknande. Vi ber om hjälp, så skicka gärna information om lagar och medborgarrättigheter i ditt land till oss. Vi letar främst efter information om rätten att bli kvarhållen och häktad, gripningen, hur förhör ska gå till, lagar som gäller under demonstrationer, husrannsakan och så vidare. Om du har exempel på hur det funkar på riktigt när snuten tillämpar lagarna får du gärna skriva om det också. Vi har möjlighet att översätta från engelska, tyska, svenska och till viss del italienska, holländska och serbo-kroatiska. Vi tackar för all hjälp vi kan få!★

Heini, Legal Support Helsinki
solidaarisuusryhma@q-olio.net

Kort summering över åtal som pågår mot aktivister just nu

Under den internationella NoBorder-aktionsdagen den andra april var Rättshjälpsgruppen Helsinki beredda med hjälp, och även under EuroMayDay-aktiviteter i april och maj. Den nionde maj har tio personer rättegång för tre olika åtal. Den första rättegången är för en ockupation av Patria Industries huvudkontor den fjortonde februari 2003, som tillverkar militära vapen. Fabriken är delvis ägd av finska staten och säljer granatkastarlicenser till USA. Ockupationen skedde en dag innan den internationella dagen mot kriget i Irak. Fem personer riskerar upp till 90 Euro (850 SEK) i böter vardera för störande av allmän ordning. En vecka senare, 21 februari, ockuperades finska mosvarigheten till Migrationsverkets kontor, som

tar alla beslut om utvisningar. Väggarna målades med graffiti och dörren blockerades. Foton från aktionen kan hittas på finska Indymedia (www.vaikuttava.net/article.php?sid=3269). De är nu åtalade för att ha stört den allmänna ordningen, vandalisering, hindrande av tjänstemans arbete och för att ha gjort motstånd vid gripandet. Aktivisterna har hittills tvingats betala 170 Euros i kompensation till kontoret och kommer att få böter på 90-400 Euro (850-3600 SEK) var. Den tredje rättegången är från en aktion för fri kollektivtrafik. En kille är åtalad för en hemsida som driver kampanjer liknande plankan.nu och riskerar få böter på upp till 250 Euro (2300 SEK).

Mondiali Antirazzisti - den antirasistiska världscupen i Italien

Tänk dig en fotbollscup. Tänk dig en fotbollscup där huliganer från hela Europa spelar mot varandra. Tänk dig att det dricks öl och skrålas fotbollsramsor nätterna igenom.

Tänk dig sen att ingen får på käften, att soporna sorteras och att det inte finns några domare i matcherna, att reglerna ser till att lag som spelar oschysst eller för tävlingsinriktat förlorar. Som en korp-match i Sverige alltså, fast tvärt om. Då tänker du dig Mondiali Antirazzisti, den Antirasistiska Världscupen, en fotbollscup som kräver respekt, medborgarskap och lika rättigheter för alla, och protesterar mot både rasistiskt läktarvåld och Fort Europas främlingsfientliga lagar.

2004 deltog 168 lag, de flesta från Italien och Tyskland, i den fem dagar långa turneringen. Fem dagar med föredrag, debat-

ter, konserter, etiskt tillverkade fotbollar och flera tusen antifascister. Årets cup går av stapeln den sjätte juli i Reggio Emilia nära Bologna i norra Italien. Deltagandet i turneringen, campingen och konserterna är gratis. På campingen finns restauranger och barer, duschar och vattentoiletter och en ganska tyst avdelning för de som inte ser det fina i skrålandet av antifascistiska fotbollsspor. För den som vill delta i turneringen går det bra att anmäla sig på någon av hemsidorna där det även finns mer info och kuriosas.

Läs mer på www.progettoultra.it eller www.istoreco.re.it

Kampen för självbestämmande

För 15 år sedan ockuperades ”Borgen” i Malmö. Det var en av flera ockupationer som genomfördes runt om i landet. Kampen för frizoner var en central del av A-rörelsen under en stor del av 80- och början av 90-talen. Brand fungerade som husorgan. Vi har träffat Jocke som var med.

Vad var det för hus innan det ockuperades?

Det var ett trevåningshus med affärslokaler i botten och en stor innergård med verkstad. Det hade varit en gammal rörfirma så det fanns garage, ateljé och en mur runt gården. På den tiden var det alltid så jävla mycket snack om att alla skulle ockupera hus men sen hände ingenting. Folk kanske gick in och satte sig där och ”ockuperade”. Sen stod polisen utanför, det blev ett jävla liv, det förhandlades och sen gick alla därifrån. Då hade det gjorts en politisk manifestation. Men vi ville leva som vi lärde, vi ville ha någonting där vi kunde göra vår grej. Många av oss hade varit nere i Danmark och Tyskland och där gick de in och ockuperade hus för att bo i. Och det var det vi ville. Vi stängde dörren och skrev ”här slutar Sverige” och istället började vår grej. För mig är det anarki.

Var i Malmö låg huset?

På Ringgatan vid Värnhemstorget.

Ligger det nånting där nu?

Nej, dom bara rev alltihopa och gjorde en stor jävla parkeringsplats.

Hur gick ockupationen till?

Det bestämdes i en lägenhet hos en polare till mig dagen innan. Sen gick vi ner och gjorde det. Vi murade igen bottenvåningen och hela andra våningen. En del av oss jobbade som hantverkare så vi hade ju inga problem med att mura och svetsa och göra iordning. Jag tror vi tömde varenda jävla bygge i Malmö och Lund på prylar. Vi röjde ut hela verkstan och gjorde konsertlokal på bottenvåningen. Och så gjorde vi om två rum på övervåningen till en pub som var skitcool med murade väggar och trägolv. Riktigt snyggt faktiskt. Sen hade vi pubar och många konserter där inne. Det kom band från USA och en massa ställen i Europa. Det var det vi försörjde oss på, vi var helt självförsörjande.

Hur var det med el och vatten i huset?

Det fanns kakelugnar, så vi kunde elda, plus att det fanns stora oljepannor i källaren med olja i som vi använde till att hålla varmt i huset. För att de inte skulle kunna stänga av vattnet gick vi ut på natten och göt igen alla avstängningsventiler i kvarteren runt om. Jag ringde en gammal rörläggarkompis, som inte alls var inne på sånt där, för att få hjälp och han bara garvade. Men han hade ju lite koll så fick

vi reda på vilka ventiler vi skulle gjuta igen och det var ju snabbt gjort.

Elen kunde de inte komma åt att klippa för då hade de fått klippa från mer än oss. Så där var jävligt bra. Det fanns uttag där uppe och allting. Vi tog dit mixerbord och byggde en scen och körde mycket hardcore där.

Hur länge höll ockupationen?

Tio månader, men de byggde upp världens pryl snutarna. De använde oss som ursäkt för att bygga upp hela den här apparaten med alla nya uniformer och vapen och allt de använder nu när det blir kravaller. Det var tyska och danska poliser som tränade dem och som också var med på stormningen.

Hade ni problem med polisen?

Precis i början hade vi en del problem men sen var de rätt lugna faktiskt. Vi hade ju vapen med oss så att vi kunde hindra dem från att komma in. Poliser är ju människor de också, skrämmer du dem så vågar de ju inte. Det handlar om att markera, du måste stå kvar. Och så hjälmar på huvudet! Men komma ihåg att det handlar om att försvara sig, inte att gå ut och attackera.

Snuten trodde nog att vi skulle tröttna, men vi blev ju så uppboundna av vad vi höll på med. Tänk en hel kåk med mer eller mindre 50 punks som bara *vill* dricka bira, spela tvåtakts-musik över hela jävla gården och stå och diska. Ja jag vet inte, det är livet.

Hur var ni organiserade?

Ja alltså, som ni kanske själva har märkt så är det ju alltid en massa intriger och snack mellan olika grupper. Jag vet inte vad ni kallar allt möjligt, ja det är väl AFA, finns de fortfarande? Och sen de där konstiga halvkommunistiska typerna, jag aldrig förstätt mig på dem riktigt, som är helt ute enligt min mening. Då blir det ju mycket snack om att ni är så och vi är så. Vi var ju punkare allihopa, med en anarkistisk inställning. Vi var inte så teoretiska och höll en massa möten.

Men sättet ni jobbade på, du sa att ni var mycket i Danmark och Tyskland, ockupationer där?

Ja, många var ju det. Danmark, Baldersgarde och allt möjligt. De stora stormningarna där de fick gräva sig ut i tunnlar, vi hade ju polare som hade varit med där och vi bjöd in dom på vår första fest.

Hjälpte de er att bygga upp det ni hade

här?

Nej, det fanns ingen direkt anledning till det. Vi hade stöd av folk från Lund.

Hur många var ni?

Som mest var vi 60 personer. Och när vi gick in var vi 20. Det fylldes på väldigt fort, efter en vecka så var det folk där så in i helvete, alla var ju sugna. Sen gällde det att hålla vakt, dygnet runt, och då sällas ju vissa ut ganska fort. Det var en del tjejer som var med, men mest killar.

Vad hände när polisen stormade?

De kom på morgonen när vi låg och sov. Den som stod vakt började skrika ”De kommer, de kommer!”. Jag hann ta på mig byxor och snöra en känga så var de i rummet. Vissa fick riktigt mycket stryk. Jag fick så mycket stryk att jag tappade all känsel i kroppen. Jag kunde inte gå, utan de fick bära mig ner från översta våningen. Sen fick vi åka ner till stationen.

Vad fick ni för straff?

Vi fick dagsböter. Jag hade ju jobb innan, men när vi hade varit i huset en månad gick jag upp till min chef och sade upp mig. Den där 40-talist generationen kan ju inte förstå att folk vill göra något sånt, eller att jag tyckte det vi gjorde var viktigare, så han gav mig tjänstledigt för att ockupera hus. Det var rätt lustigt. Därför hade jag fortfarande en inkomst så det var jag och två till som fick jävligt mycket i böter. När de stormade oss hade vi fyra eller fem tusen kvar i kassan. De pengarna tog vi och så bosatte vi oss på Svarta katten, anarkistcaféet som fanns då, och festade i tre dygn.

Var det någon som blev åtalad för våld mot tjänsteman eller liknande?

Nej, de försökte, men det blev inget av det.

Vad gjorde media?

Media blåste som vanligt upp allt stort. Mamma berättade för mormor att jag ockuperade hus och på löpsedeln nästa dag när hon gick ner och handlade så stod det nånting om ockupanter i Malmö och så var det en stor bild med en svart skugga, röjjarluva och stor yxa i näven. Då fick jag ringa och se till och lugna henne.

Varför tror du att

det inte ockuperas lika mycket nuförtiden?

Jag tror det handlar om polisens attityd i det hela. Det var enklare förr. Efter att de fick en mer avancerad utrustning fick de en annan attityd. Nu går de in och stoppar saker och ting mycket snabbare. Och då hamnar du i ett läge där du kanske till och med får gå så långt att du måste slå ihjäl nån för en kåk, och det är det inte värt.

Vi kanske får jobba på andra sätt än med ockupationer. Det viktigaste tycker jag är att bryta banden och säga ”så här vill jag leva, så här vill jag göra”. Det blir lätt att sitta på Möllan och dricka öl, gå i nån demonstration, ockupera lite här och där och så tycker folk att de har gjort sitt. Men då lever du ju inte som du lär eller som den du säger att du vill vara. Det tycker jag vi ska försöka göra. Sen är det klart som fan att alla måste ha en lägenhet eller någonstans att bo, och det är inte alltid det går att ockupera, ibland måste det betalas hyror, men det är så mycket mer vi kan ändra på, det handlar ju om attityd, vi kan ju inte ha en attityd i kläderna och en innanför dörren. Och det försöker jag fortfarande leva upp till så gott det går.★

Brand

Brand nr 2 2005

Alla bilder av Front Media. Till vänster - Borgens Café entre. Till höger - Innergården. Nedan - Även i ösregn måste man hålla vakt.

Polen:

Marhaba - resande turné

SÄKERHETSPOLISEN I POLEN lägger krokben för organisatörer för Marhaba-turnén i Polen. Just nu åker en grupp aktivister från Palestina, Israel och Polen runt i större städer som Wrocław, Poznań, Gdańsk, Warszawa och Białystok. Organisationer och nätverk bakom turnén är bland andra

Anarkistfederationen och olika feministiska grupper. Repressionen de har drabbats av är att säkerhetspolisen, genom stadsfullmäktige, har hotat med vräkning för organisatörer ifall de inte ställer in föredragen. En av ursäkterna som använts är sörjetiden efter påvens död. På en del ställen har organisatörerna varit tvungna att byta lokal, andra har struntat i de förtäckta hoten och fortsatt ha öppet som till exempel pubägare. (I Polen ”hyr” grupper ofta in sig på pubar för att ha aktiviteter som spelningar eller större föredrag för det finns så få lokaler. Även om det finns en lokal är det sällan det finns pengar till ljudsystem eller videoprojektorer för att visa storbildstv).

Anarkistfederationen tror att en anledning till att säkerhetspolisen försöker förstöra är den kritik utomparlamentariska grupper har riktat mot den polska regeringens inblandning i Irakkriget.★

Slutligen hamnade påven i kollektlåven

PÅVEN, ÄVEN KÄND SOM Johannes Paulus II, kom från Polen och har genom sin död skapat ett himla rabalder i sitt hemland. Sju dagars landssorg utlystes och en vallfärdning till Rom påbörjades av många, främst ungdomar. Polen är ett katolskt land och det märks på många sätt. Till exempel har en del radikala grupper nu fått problem med att bli publicerade, i den anda av solidaritet med den goda mannens död som finns. Flera försök har gjorts att publicera påve-kritiska artiklar på polska Indymedia, utan att det lagts upp. Svar som getts är att Indymedia ”har problem” och inte har sett något dokument komma. De stängde även ner 24 timmar (av respekt för sörjanden). Efter flera försök kom artikeln upp, men under ”andra nyheter” istället för ”huvudnyheter”. Det direkta svaret på det var en ”bojkotta IMC”-sida som kom upp, från religiösa grupper som tyckte påven blev baktalad.

För några månader startades ett anti-kyrkligt nätverk upp med mål att göra någon slags protest inför påvens planerade besök i juni. Vad det nätverket kan se fram emot nu ifall de gör något kan bara beskrivas som kamikaze. Anmärkningsvärt är att även en del feminister och homosexuella har anslutit sig påvehyllningen. Några människor från IMC gjorde en dokumentär i tv-format (lättittad) på 15 minuter där de intervjuar folk som får säga vad de tyckte om påven (endast gott).

Påvens död har gjort djupa avtryck i landet. Överallt är mässorna fullsatta, storbildsskärmar har dykt upp utomhus där det går att följa inspelningar från påvens liv. På arbetsplatser har det dykt upp minnesaskar och folk bär svarta band. Att arbetsplatserna stängde på till exempel fredagen, begravningsdagen, påverkade timanställda som inte får någon ersättning, en del blev tvungna att jobba på lördagen för att inte förlora inkomster. Bioställen, krogar och uteställen var stängda nästan en vecka och MTV blev avstängda från att sända.★

Kampkonst från HARM

”Man väljer att göra revolution med den som är en bra människa, den man har förtroende för.”

Facklig revolutionär från Uruguay

HAMMARKULLEN, en förort till Göteborg, var vid början av år 2004 centrum för en aktiv kamp för att skydda en vårdcentral. Tio år tidigare hade en organisation bildats som kallades Hammarkullen Reser Motstånd (HARM). Då gällde kampen skolorna, bibliotek, fritidsgården och simhallen. Det mesta som finns i Hammarkullen har under någon tid varit hotat av politikernas nedskärningsplaner.

Under 2002 var jag med och startade Svartskallebrigden (SB) i Göteborg, i början av 2004 flyttade jag till Hammarkullen. I december 2003 hade två medlemmar från rättvisepartiet socialisterna (RS) börjat dra i en kampanj för vårdcentralen i Hammarkullen. De var partiaktivister som hade flyttat hit från andra delar av landet, de hade bott i Hammarkullen en tid och hade arbetat på att skaffa kontakter och engagerat sig. När jag pratar om RS i resten av texten så menar jag främst dessa två killar.

Återupplivningen av HARM

I Svartskallebrigaden hade vi haft en del kontakter med RS och jag hamnade på det första mötet för kampanjen. Till mötet kom förutom fem RS medlemmar, även folk som tidigare varit med i HARM och från olika föreningar. Jag visste inte vad jag skulle vänta mig, men satt helt plötsligt på ett möte med många partimedlemmar, förutom de från RS var det även någon från socialdemokraterna, kpmlr (nu kommunistiska partiet) och ett kurdiskt parti.

Jag har tidigare när jag engagerat mig alltid försökt hålla mig borta från samarbeten med partier oavsett vad de kallat sig. Utifrån de berättelser som jag hört om samarbeten med partier kunde jag inte se hur ett samarbete skulle vara till vår fördel. Jag tänkte ändå ta vara på situationen, men försökte vara försiktig så att jag av misstag inte skulle göra något gratis arbete för partierna, eller bli indragen i deras politiska spel.

Efter någon vecka såg jag en affisch om ett nytt möte, detta skulle vara på Folkets Hus i Hammarkullen. En tjej och en kille från SB, som tidigare varit medlemmar i RS, och jag gick till mötet i tron om att det var ett möte likt det tidigare. Det var cirka 20 personer på mötet nästan bara svenska ungdomar (vilka det inte

finns många av i Hammarkullen), på presentationsrundan upptäckte vi hur fel vi hade kommit, nästan alla presenterade sig som RS-medlemmar och hur lång tid de varit med i partiet. Några presenterade sig som medlemmar i Elevkampanjen som är en elevorganistaion, starkt bunden till RS, detta gav känslan av att det var ett partimöte vi gått in på. De var bara vi från SB och ett par till som inte hade något med partiet att göra.

Mötet var väl förberett och regisserat. De två jag kommit med som tidigare varit med i partiet förklarade för mig vad som hände. De äldre medlemmarna höll

i mötet och hade på förhand bestämt att vissa skulle ha speciella uppgifter, till exempel en ung kille skulle göra reklam för RS tidning Offensiv. Det var så pinsamt och så konstgjort att han och de flesta andra oerfarna RS medlemmarna inte kunde hålla sig för skratt. Efteråt tittade jag igen på affischen och såg att det stod att mötet var arrangerat av RS och Elevkampanjen.

Tillströmning av folk

Innan det andra riktiga mötet hade jag hunnit få lite bättre koll på vilka det var som var med och hur organiseringen fungerade i Hammarkullen. Det gamla namnet HARM skulle tas fram igen, och flera som varit aktiva på den gamla tiden var beredda att kämpa igen. Bland dem fanns folk från lokalradio, Folkets Hus, invandrarföreningar, Svenska Pensionärs Förbundet, och andra boende. Det kom fler folk och det brukade vara runt 25-40 personer på mötena.

När jag såg denna blandning och att till exempel socialdemokraterna var med så

kände jag mig faktiskt tryggare, inte skulle kommunistpartierna kunna kontrollera en sådan blandning. Jag fick också reda på att de två RS medlemmarna som var från Hammarkullen inte hade bott där så länge, det gjorde att jag kände mindre oro för att de skulle kunna utnyttja HARM. HARMs gamla principer togs fram, och alla godkände bland annat en punkt om partipolitiskt oberoende. Jag lärde känna många av dem som var engagerade i HARM, eftersom vi alla bodde i Hammarkullen träffades vi ofta på gatan, spårvagnen eller i affären, och kunde då snacka om vad som var på gång.

Givande gemenskap

Samtidigt med kampanjen för vårdcentralen, höll jag på att organisera en annan sak som rörde hela Angered (området som Hammarkullen är en del av). Därför höll jag kontakten med många av personerna i HARM vid sidan av mötena. Detta var en situation som för mig var väldigt givande, jag fick mycket respekt och kärlek av de äldre för att jag var ung, hade erfarenhet, var trevlig och engagerade mig. Jag lärde mig mycket och såg olika sätt att hantera sociala problem och fick dela många erfarenheter, med bra människor.

När jag tidigare organiserat mig kändes det ofta som att det gjordes grejer *mot* eller *för* folk, men oftast utan dem, och att vi alltid oroadе oss för polis, media eller nazister. Det kändes sällan som att vi gjorde saker *med* folk . Upplevelserna inom HARM var både positiva och negativa, och de visade mig att det inte går att göra lika bra saker för folk som när människor själva får tar saken i egna händer.

Tyvärr måste jag säga att andra med en bakgrund i autonoma rörelsen som bodde i Hammarkullen och närliggande områden knappt engagerade sig, några få dök upp på enstaka möten. Från oss i SB som bodde i Hammarkullen (sex stycken) var det också svårt att få till ett större engagemang än närvaro på enstaka möten. HARM organiserades genom uppdelning i arbetsgrupper, och vi hade regelbundna stormöten. HARM hade ingen struktur med några representeranter eller ledare, och detta var positivt, men också en möjlighet för partierna att föra sin kamp i bakgrunden.

Partipolitikerna propagerade

RS och KPMLR skötte sig ganska bra till en början, förutom lite tävlingar sinsemellan om vem som kunde propagera mest för sin partitidning och liknande. De flesta av de som var engagerade i HARM var latinamerikaner och svenskar och jag pratade med några av dem om partierna och deras roll. Synen skiljde sig mycket åt. Vissa hade dåliga erfarenheter från sina hemländer (speciellt av trotskister som RS är), andra var positiva till partier. De flesta kände att de kunde lita på att de som var från partier skulle förstå sina gränser.

De första mötena förstod jag inte varför de från RS var så bestämda med att det skulle gå att vara med som parti och organisation. De vill att vi från SB skulle tala på torgmöten och ta plats fastän vi inte hade bidragit särskilt mycket. Då trodde jag att de helt enkelt tyckte att vi var bra, senare förstod jag att de ville ha med fler för att deras egen plats inte skulle ifrågasättas och för att fler skulle bidra till att skapa den rörelse som de senare skulle utnyttja.

HARM gjorde mycket, det anordnades protester vid flera tillfällen på olika platser; stödfest, torgmöten, offentliga möten planerades och genomfördes. En symbolisk ockupation blev genomförd och byggandet av ett större nätverk för flera Göteborgsområden kom snabbt igång. Många deltog i arbetsgrupper, andra hjälpte till med enkla grejer som affischering eller översatte en text. RS kom hela tiden med nya förslag som de försökte driva igenom och de använde sig mycket av sitt partinätverk. De ville exempelvis att HARM skulle vara en del av en kampanj som de själva hade i landet kallad Rädda Värden, de försökte på olika sätt binda ihop dem.

Rättvisepartiet socialisterna tar över

Killarna från RS var intelligenta, trevliga, väldigt engagerade och pålästa. De saker som de presenterade verkade ofta positiva och de argumenterade bra för det de ville genomföra. Aktivisterna från RS var proffs och en av dem var arbetslös och hade då mycket tid som inte mammor eller andra arbetande kunde lägga. Det var flera av oss andra som kände att vi hade svårt att hänga med i tempot, vi fick på detta sätt skuld känslor och lämnade ifrån oss makt genom att låta dem spela sitt eget spel utanför mötena.

Vi visste att det var bråttom, det fanns ett datum för nedläggningen som vi alla var stressade av. Vid sidan om det vi gjorde med HARM hann RS med en egen kampanj i Hammarkullen och de använde sig mycket av engagemanget runt vårdcentralen. De stod ofta med namnlistor mot nedläggningen och sålde samtidigt sin tidning. Efter ett tag hände

några saker som fick folk att börja tveka på RS engagemang.

När Göteborgsnätverket tog form började det planeras för en stor gemensam demonstration. Ett förslag om förbud mot partiflaggor och banderoller antogs, men RS tyckte att det var censur. Kpmlr stödde förslaget och RS menade att det var en kpmlr-konspiration som kontrollerade nätverket. Efter att ha pratat med andra och att själv ha sett vilka som var på nätverksmötena förstod jag vilken lögn det var. Andra saker inträffade, några från RS som blev talesmän för HARM och en person som inte ens var från Göteborg

”Några av fördelarna med autonom organisering är att vi egentligen bara behöver lägga vår energi på organisering bland folk, inte i korridorerna på stadshus eller stora fackförbund.”

blev kontaktperson. En av de allvarligaste sakerna som hände var när två RS-medlemmar som inte presenterade sig och inte var från Göteborg dök upp på ett möte och avgjorde ett viktigt beslut. Efter mötet började folk inse vad som hänt och blev arga.

Splittringar ledde till slutet

Flera började oroa sig vad som skulle hända med HARM. De flesta ville försöka hålla ihop och trodde inte att RS skulle kunna köra med oss nu när så många av oss insett vad de höll på med. En bra uppsats om RS som skrivits av en före detta partimedlem spreds i Hammarkullen och hjälpte oss förstå vad RS hade för mål och arbetsmetoder. När vi haft ett par möten med konflikter och några lämnade mötet och sa att de inte längre ville vara med i HARM så var stämningen väldigt låg. Ingen konfrontation mot RS hade gjorts, utan enskilda personer hoppade av en efter en. RS höll ihop hårt och det var tydligt att det handlade om ett parti som engagerade sig och inte några boende som vid sidan om också var partimedlemar.

Många var ledsna och besvikna, men inte helt beredda att ge upp eller att släppa tanken om att ge bort resten av kampen och HARM till RS. Vi tänkte att vi var fler, hade mer erfarenhet och kontakter än RS, men till slut efter många avhopp och försök att omorganisera till RS nackdel, så orkade ingen kämpa emot mer. RS

genomförde en förstamajdemonstration i HARMs namn och sedan blev det tyst från dem. HARM var dött och få ville ha någon kontakt med RS.

Aktivister bör arbeta ihop med vanligt folk

Det finns många exempel på hur RS arbetar, som gör att vi inte borde samarbeta med dem. Ett exempel var en ungdom från Hammarkullen som gått med i RS och blev övertalad flera gånger att inte sluta. Först efter hjälp från andra vuxna kunde han göra sig fri. Enligt min mening så är det arbete som RS gör aldrig till vår fördel på lång sikt. De har ofta samma kritik som vi autonoma när det gäller de andra partiernas syn på kapitalism och stalinism, men deras ideologi och metoder är dåliga liksom deras mål. Under denna period i HARM pratade jag med många om RS och erfarenheten var mycket lik från olika platser och tider.

Fastän denna tid i HARM var jobbig på många sätt, så var det ändå i helheten en väldigt positiv upplevelse för mig. Jag kom bort från den aktivistmiljö som finns i stan och lärde känna många andra människor och olika nya sätt att arbeta inom en social rörelse. Jag insåg också att det är bara om vi jobbar med vanligt folk som vi kan förändra underifrån.

Vi som har erfarenhet av autonom organisering kan bidra till och få ut mycket av att vara delaktiga i sociala rörelser. Det är ingen idé att sträva efter att alla inom en social rörelse ska tänka likadant, men man kan komma med många idéer, förslag, varningar och konstruktiv kritik.

Organisering

Att organisera tillsammans är att skapa samhället tillsammans och det är det bästa sättet att lära sig om hur vi kan förändra, oavsett hur många böcker du läst. När det finns en närhet och en gemenskap runt organiseringen, som det fanns i Hammarkullen, blir gruppen starkare och känns mer naturlig än om det bara handlar om att några möts och vill göra saker tillsammans utifrån att de delar samma politiska uppfattning. Att organisera runt konkreta frågor som en vårdcentral är också bra eftersom det är en sak som påverkar mångas liv, och är en kamp som är möjlig att vinna om inte helt så i alla fall till viss del. Den är en fråga som har enkla konsekvenser och som kan ena folk över splittringar som de mellan partier eller vänster-höger och det är det som är viktigt, att vi kan ena folk och tillsammans kämpa för vårt gemensamma bästa.

Några av fördelarna med autonom organisering är faktiskt att vi egentligen bara behöver lägga vår energi på orga-

nisering bland folk, inte i korridorerna på stadshus eller stora fackförbund. Inte heller skulle vi behöva lägga så mycket tid på att organisera demonstrationer, aktioner och manifestationer som bara inriktar sig på media eller att påverka politiker.

Vi måste se till att inte falla för politikens tricks, utan hela tiden jobba på en nivå där vi kan se varandra som människor och inte som kategorier, representanter eller aktivister. Den nivån är bland våra medmänniskor på gatan, skolor, torg och arbetsplatser, inte på möten med partier, politiker och media. Det är i mötet med andra människor som vi kan skapa förståelse och gemenskap och på detta sättet skapa grunden till ett annat samhälle. Vi borde kommunicera mer på ett direkt sätt med våra medmänniskor och tillsammans bygga alternativ.

Vi måste våga tro på det vi står för men också framföra det på ett bra sätt. Att slåss med nazister eller poliser är inget som skapar alternativ, det tvingar oss till underjordisk organisering och att vi blir demoniserade när vi trots allt lever i ett land med många friheter. Vi måste utnyttja de friheter som finns och organisera långsiktigt. Inte bara arbeta konfrontativt, utan bygga en stark bas. Utan en bas blir alla konfrontationer bara som myggbett på makthavarnas rumpor.

Det är viktigt att se att det som vi kämpar för inte är något som är skilt från vad många människor i världen vill ha. Allt beror på vilka benämningar människor sätter på det. Om du säger att du kämpar för anarki eller socialism, så kan du lätt bli missförstådd, men säger du att du är för demokratisering, rättvisa, gemensamt ägande och jämställdhet så har du säkert något gemensamt med många som du kan diskutera och arbeta utifrån.

Skapa morgondagen

Det finns inget paradis som kommer automatiskt efter en helig revolution. Det vi gör idag kommer alltid att påverka vad som händer imorgon. Det spelar ingen roll om vi väljer det medvetet och aktivt eller inte, det påverkar ändå världen. För att skapa ett rättvist demokratiskt samhälle måste vi skapa rättvisa och demokrati här och nu. Det kan vi inte göra i små aktionsgrupper, det är bara möjligt i kontakt med människorna runt oss.

Vi kan inte komma med en färdig plan, som många partier gör, på metoder eller med en färdig bild av paradiset efter revolutionen. Det finns inget som är total demokrati, anarki eller socialism. Det är inte heller vår uppgift att sitta och komma fram till vad som är den ultimata lösningen. Det är handlingen som räknas och när det gäller samhällsförändring är det hur vi behandlar varandra och allt runt omkring oss. Vi får ta den vägen som människor väljer att gå och göra det bästa av den.

Ur gemenskap och gemensamma intressen kan en kollektiv kamp föras, detta är en gemenskap baserad på lika respekt och värde oavsett bakgrund, som högsta krav och minsta gemensamma nämnare.★

Papillon

Arbetsförnedringen

”Går du till arbetsförmedlingen för att få ett jobb? Får du det? Inte?! Bara en bräddel av alla jobb läggs ut på arbetsförmedlingen. Alltså måste arbetsförmedlingens riktiga uppgift vara någon annan än att hjälpa dig in i arbete.”

Med de orden börjar arbetsförnedringens hemsida som drivs av den frihetligt socialistiska gruppen stubin. Gruppen vill med sin nya kampanj uppmärksamma arbetsförmedlings riktiga uppgift: Att förse arbetsköparna med den arbetskraft de behöver till ett rimligt pris för dem. Genom att pressa de arbetslösa genom hot om indragna socialbidrag och a-kassa skapar de desperata människor som ska vara villiga att ta vilka jobb som helst eller praktikplatser där en riktig lön inte ens betalas ut. När tillräckligt många slåss om jobben kan företagen pressa lönerna och maximera vinsterna, alltså billig arbetskraft åt företagen och låg inflation åt staten. De som trots hoten inte velat ta de skitjobb som erbjuds eller har varit alltför högljudda har blivit straffade. En 52-årig man i Malmö blev av med sin ersättning med motivationen att han varit ”missbelåten”. Kampanjen arbetsförnedringen har även de blivit hotade av AMS, men eftersom de inte bara kan dra in någons ersättning hur som helst, har hoten istället innehållit rättsliga repressalier eftersom kampanjen använt sig av loggor liknande den som arbetsförmedlingen har.

Ett aktuellt exempel på de arbetslösas situation och hur den kan komma att försämras är *välfärd för alla* som är socialdemokraternas i Malmö program för välfärd. För de arbetslösa innebär det mindre välfärd och ytterligare försämringar. Under ”Vår makt”helgen i Malmö höll den femte november Paula Mulinari ett seminarie i frågan och kallade Välfärd för alla för ett nyliberalt pilotprojekt. Hon menade att projektet saknade klassanalys och problemen tillskrevs snarare invånarna i problemområdena. Malmö framstod som ”en föregångare i Sverige i arbetet med att

bekämpa diskriminering” när det uppenbarligen finns problem. Till exempel så är 17 procent av alla anställda inom Malmö stad personer med utländsk bakgrund, medan 24 procent av invånarna i kommunen är det.

Socialdemokraterna hävdar att problemet med vår välfärd är bidragsberoendet och att de behöver st i - mulera individerna för att effektivare få dem i arbete. Så snart folk får arbete kommer alla våra välfärdsproblem vara lösta. För att då stimulera människor har Arbets- och utvecklingscenter, AUC instiftats i Rosengård, Fosie, Hyllie och Södra innerstaden. Det heter att AUC skall förbättra samarbetet mellan olika myndigheter, men verkligenheten för dem som går till centralerna är en sal med datorer där de ska söka jobb. På de olika AUC förväntas de söka jobb ett par timmar om dagen ett par dagar i veckan, möten med handledare är sporadiska och jobben förväntas de hitta på Internet eller i platsbanken. AUC erbjuds som ett komplement och ska vara frivilligt, men i praktiken innebär det ett måste för den som inte vill förlora sin a-kassa eller socialbidrag.

Den sjunde april anordnades ett seminarium för att diskutera arbetslöshet, arbetsförmedlingen och alternativ. På mötet deltog ett 40-tal personer och mötet kunde fastslå att arbetsförmedlings uppgift inte var att förse människor med jobb utan att förse företag med billig arbetskraft. Göteborgs LS Arbetslöshetskommitté föreslog att en strejkkasse skulle kunna bildas för att förhindra folk från att ta de värsta skitjobben. Ett nätverk bestående av bland annat Göteborgs LS Arbetslöshetskommitté, Stubin och en arbetslöshetskurs bildades för att försöka skapa ett forum för arbetslösa och samarbete mellan olika organisationer mot arbetsförnedringen.★

Pucka

START

I en avlägsen galax i tidernas begynnelse.
Men spelet börjar här:

GLOBALT

UPPROR

Kasta tärningen och kryssa dig fram mellan bokstavskombinationer och kravallturister i det globala motståndet mot det kapitalistiska imperiet.

Chiapasupproret 1994. Vänstern inspireras och organiserar interkontinentala möten Mot nyliberalismen och För mänskligheten. Ta två glädjeskutt framåt.

1994 - Världsbanken och IMF 50 år. Protester i Madrid. Polisbrutaliteten gör att du förlorar tron på samhället. Stå över ett kast och tänk ut nya strategier.

Genua 2001, G8-möte. Sörj. Organisera. Hitta ny kraft i på World Social Forum 2002.

G8

Omvärlden drabbas av masspsykos och hårda domar utdelas. Gå i fängelse, gå direkt i fängelse utan att få en rättvis rättegång. Stå över tre kast.

Amsterdam 1997. Protesterna mot EU-toppmötet samlade 50 000 och 700 omhändertogs, hölls fångna i dagar och skickades hem. Eller någon annanstans. Ta ett kliv framåt.

Du blir deporterad till Norge. Gå tillbaka två steg.

G8 i Birmingham 1998. Reclaim the streets samlar 10000 personer. Dansa ett steg framåt.

Stå över ett kast och bli kroppsvisiterad av spelaren till vänster.

The battle of Seattle 1999. Protesterna mot WTO-mötet kallades senare "globaliseringsrörelsens födelse". Stanna kvar ett kast och förklara för Naomi Klein att internationell solidaritet är aktuellt men inte nytt.

Vid protesterna mot WTO i Köln 1999 tog rörelsen ett steg framåt. Du med.

Hög av kampglädje trippar du vilse till Prag!

Repressionen har fått dina visioner att försvinna i ett svart hål. Spelet är slut för din del.

100 000-tals deltar i World Social Forum i Porto Alegre, Brasilien, 2001-2003. Diskutera, dansa samba, knyt kontakter som tar dig två steg framåt.

EU-toppmötet 2002 i Barcelona går i Zapatisternas fotspår. Tyvärr gör även du det. Tillbaks till ruta ett.

FTAA-möte 2001 i Québec. Amerikaner i uppror.

Göteborg 2001. Bush-besök och EU-toppmöte. Jobben som stensättare och glasmästare ger dig pengar att gena till Genua.

G8-mötet i Evian 2003. Nationernas ledare vill stärka läkemedelspatenten, intensifiera kriget mot "terrorism". Stå över ett kast och kämpa för dina rättigheter.

WTO-mötet i Melbourne 2000 håller dig kvar söderut. Gå till Barcelona nu!

EU-toppmöte i Thessaloniki. Repressionen mot aktivister är hård i Grekland. Hoppa raskt fram två steg.

Olika militanta strategier samverkade mot IMF i Prag 2000. Vita överaller, rosa/silver och svarta blocket demonstrerade. Du flyger på rosa svandun direkt till Porto Alegre.

World Social Forum har 2004 flyttat till Indien. Kritik börjar höras om att det mest börjar likna en huggsexa om väljare. Du går vilse i den reformistiska jungeln.

Grattis! Du har vunnit en delseger men är inte i mål. Kampen fortsätter!

Los Angeles Newsreel - ett omöjligt projekt?

Filmkollektiven Newsreel är ett försök att skapa arbetarklassfilm i Hollywoods skugga

I vår tid av globaliseringsrörelser har alternativ media vuxit sig stark som ett alternativ till borgerlig media. Exempel är internetportaler som Indymedia, Yelah och även återuppståndna Motkraft. I filmväg finns Malmöbaserade SubTV, danska TVStop, tyska Kanal B och filmer av lokala Indymediagrupper, för att nämna några av de som filmat under toppmötesprotester och gjort lokala dokumentärer. Historiskt är det inget nytt att radikala rörelser jobbar aktivt för att skapa sina egna forum, RAF till exempel jobbade mycket med propaganda.

Om vi rör oss över Atlanten till USA kommer vi till vår tids största mediaproducent, Hollywood. Lite krasst går det att påstå att filmer därifrån oftast inte är historiskt riktiga. De konserverar rådande könsnormer, gör inte särskilt mycket för att motverka rasism och hejar fram bilden av arbetare som utbildad, ovårdad husvagns-trasproletärer. Under det sena 1960-talet, när en radikal rörelse spirade precis som nu, fanns det människor som slöt sig samman och försökte motverka de stereotyper som syntes lika mycket som nu. De hette Los Angeles Newsreel och verkade i ett större nätverk med att föra fram alternativ för och med arbetarklassen i USA.

Tidiga försök med politisk film

Historiskt hade det redan tidigare funnits olika försök till att radikalisera och föra fram mindre synliga grupper som kvinnor, svarta och arbetare inom Hollywoodindustrin. På 1930-talet pågick diskussioner om ifall det överhuvudtaget var möjligt att skapa mediaforum för proletariatet i det kapitalistiska USA. De skedde med utgångspunkten (och svaret) att film var det medium som var svårast att försöka med på grund av de problem som fanns med teknisk utrustning, stora investeringar och monopoliseringen med stora filmbolag.

Tjugo år innan den diskussionen ägde rum ledde ett initiativ från arbetare fram till producerandet av stumfilmen ”From Dusk to Dawn” (1913) som gjordes utanför ”the Trust” (som var ett branschsamarbete som i praktiken kontrollerade all filmproduktion för den tiden och även var kraftigt antifackliga). ”From Dusk to Dawn” handlar om en rad strejker, ledda av båda män och kvinnor, som kulminerar i väljandet av en socialistisk borgmästare och antagandet av en arbetsrättslag. Arbetarnas fack för film och foto (the Workers Film and Photo League) hade en radikal Los Angeles-avdelning som under 1930-talet bland annat gjorde en dokumentär om en fångslad fackarbetare. Avdelningen startades och drevs lokalt av arbetare som var inspirerade av Sovjetunionens 1920-tals avantgardism. De ledde bojkotter mot de mest antifackliga filmerna producerade i Hollywood och gjorde runt dussinet kortfilmer om arbetslösheten under depressionen och de arbetsaktioner som skedde.

Filmer om strejkande arbetare

I takt med att arbetarklassens aktioner blev större (under depressionstiden) spred sig deras filmer till att handla om hamnarbetare, fredsmarscher och jordbruksarbetare och deras villkor. De kopplade det lokala innehållet i sina filmer till internationella händelser som fascismen i Spanien och Japans

invasion av Manchuriet i Kina. Syftet med filmerna var att spela en aktiv roll i de politiska kamper de dokumenterade och de filmades därför under strejktider för att uppmuntra arbetare och ge dem stöd. Till exempel tog gruppen tre filmer på turné genom Kalifornien där så många som 4 400 strejkande lantarbetare såg dem.

I en stad som Los Angeles, vars arbetarklass blivit så katastrofalt delad av etniska skillnader, visar deras mobilisering (varav många leddes och upprätthölls av kvinnor) på ett bra exempel av antirasistisk organisering och i en stad så dominerad av den korporativa kulturen representerade de en av få instanser där opposition till Hollywood fanns.

Under 50-talet, när McCarthyismen ledde hetsjakt på kommunister, blev ”Jordens salt”, en film om strejkande gruvarbetare, bojkottad av alla större biografer och de ledande regissörerna svartlistades och fick fängelsestraff. Filmen kombinerade 1930-talets radikalitet genom att blanda professionella och arbetare och den nya tidens progressiva långfilmer. Både FBI och den lokala polisen trakasserade filminspelningen och slutproduktionen fick ske i hemlighet för att filmens material inte skulle beslagtas. Bojkotten från Hollywoodbolagen saboterade effektivt framgång för filmen och filmbolaget som spelat in den gick i konkurs, även om filmen fick bra kritik och togs emot bra i Europa. Svartlistningen dödade effektivt de flesta vidare försök på att skapa film för och med arbetarklassen. Nästa förändring leder oss fram till 70-talet och skapandet av Newsreelkollektiven och LA Newsreel.

Newsreel, journalfilmer, växer fram

I den organiserade vänster som växte fram under slutet av 60-talet kom människor snart fram till att de vanliga mediaföretagen aldrig skulle rapportera rättvist eller med de intresseperspektiv som aktivisterna hade. Studenter och andra radikala började skapa filmkollektiv och importera och distribuera kubanska och vietnamesiska filmer. Filmkollektiven, som kallades Newsreels (journalfilmer), började också göra egna dokumentärer. Det första bildades i New York 1967 och direkt efter det formades grupper i San Fransisco, Chicago, Boston och andra större städer.

Los Angeles Newsreel började sin verksamhet i oktober 1968. Efter att ha skaffat två filmprojektorer och lånat filmer från San Fransisco började de turnéra runt i fabriker, socialkontor, arbetsförmedlingar, fackföreningslokaler, skolor och colleges, på samma sätt som ”Film and Photo League” hade gjort under sin verksamhet på 30-talet. Filmerna visades också för radikala grupper och på mötesplatser i de svarta och spanska bostadsområdena.

Aktivt deltagande i filmvisningarna

LA Newsreel fokuserade mer på det politiska än det kulturella. Det framgick bland annat i sättet de visade film på. Istället för att enbart låta tittaren vara en passiv åskådare av filmen hade de en talesperson som med jämna mellanrum avbröt filmen och reste en aktiv diskussion. Den franske regissören Jean-Luc Godard skapade mycket debatt genom sitt filmskapande, han hade en slogan som sa ”det är inte visningen av filmens struktur som är det viktiga, utan strukturen på visningen av filmen”, och det reflekterar gruppens arbetssätt bra. Kollektivet såg film som en ”ursäkt för diskussion, för sökandet och hittandet av viljor”, istället för en enskild estetisk upplevelse. En central del i gruppens arbete var att få tittare att dra politiska slutsatser från de olika situationer som skildrades i filmerna. Gruppen hade studiecirklar, diskuterade politiska filosofier och det ledde till en radikalisering med ett tydligare mål; de tyckte att ett revolutionärt parti behövdes för att få ett slut på kapitalismen i USA.

Det politiska engagemanget tog sig också uttryck i att de gjorde egna filmer, istället för att visa importerade och lånade filmer från andra Newsreelkollektiv. Några tidiga filmprojekt tog

upp miljöförstöring, Svarta Pantrarnas frukostprogram för barn, yippiiefieringen av ett bostadsområde som många fruktade skulle tvinga dem flytta (som håller på att hända med Möllenvången i Malmö, som blev på Haga i Göteborg och Söder i Stockholm) och en film om mexikanska revolutionen med paralleller till arbetarklassens situation i USA.

Samarbete med Svarta pantrarna

Den politiska situationen i Los Angeles på den tiden gjorde att LA Newsreel-gruppen kom att samarbeta närmare med Svarta pantrarna, som ledde den svarta militanta arbetarklasskampen. Som en reaktion på mordén av två svarta studenter, utfört av en ultranationalistisk grupp, bestämde sig LA Newsreel för att göra en film om de svartas kamp. Filmen hade som mål att föra fram Svarta pantrarnas klassanalys och deras samhällsarbete, istället för att fokusera så mycket på deras militans som ofta var fallet annars.

Filmen spelades in under 1969, året när studentrevolterna var som störst (men tyvärr också nära sin splittring) och fick en bra respons. Då hade gruppen rört sig politiskt åt maoisterna och började förespråka en integrering av radikalt intellektuella i arbetarklassen. I den backlash som gällde arbetskamp under 1970-talet, när fackanslutningen föll från 30 till 23 procent i Los Angelesområdet, kan de knappast haft en bättre framförhållning. De började mer ingående studera klassiska och moderna marxistiska teorier. Gruppen hade nu genomgått en förändring från att vara ett löst nätverk till ett mer disciplinerat, demokratiskt centraliserat kollektiv, en utveckling som också Newsreelkollektiven i San Fransisco och New York följde. Filmen om Svarta pantrarnas kamp var ett direkt resultat av det nya fokus gruppen hade fått.

Polisen attackerade högkvarter

Två dagar efter att polisen mördat vice ordföranden för Illinois Svarta pantrar gick Los Angelespolisen i samarbete med FBI, in och förstörde Svarta pantrarnas högkvarter i LA. Högkvarteret var barrikaderat och de lyckades hålla polisen ute i fem timmar. Stöd från grannarna i området och att folk var ute på gatorna hindrade antagligen att människor dödades, men högkvarteret demolerades totalt. Stormningen var klimax på flera års offensiv repression från polisens sida och betydde slutet på Svarta Pantrarnas organisering i de svarta områdena, och en återkomst av ”Gangsta” kulturen.

Efter stormningen gjordes filmen om och fick det nya namnet ”Repression”. Filmens utseende följde det som var vanligast för Newsreelfilmer: olika dokumentära klipp blandades med speaker-röster. All analys som kommer fram i filmen inramas av en analys av kapitalismen, med olika utgångspunkter från polisens repression, mordén på Svarta panter-medlemmar, frihetskamper i tredje världen och kampen som fördes i USA.

När filmen väl visades i sin färdiga version drog många örönen åt sig; de tyckte den var för radikal. Sympatisörer i Hollywood tyckte den var för dogmatisk, ett Kaliforniafack trodde inte de kunde värva till fackanslutning med den eftersom den uppmanade till revolutionär verksamhet. Svarta Panter-grenen i Los Angeles hade ju gått under så det fanns ingen kvar som stödde den. Resultatet blev en film som förlorade sin funktion och den övergavs i en låda med arbetsmaterial och flyttades runt mellan kollektiven.

LA gruppen upphör att existera

Vid slutet av 1970 kom meddelandet att LA Newsreel upphörde, även om den politiska studiegruppen fortsatte sitt arbete till mit-

ten av 1971. En del av gruppens medlemmar blev hängivna kommunister och tog jobb på fabriker som General Motors för att där kunna organisera bland de mest exploaterade medlemmarna av den industriella arbetarklassen, andra övergav maoismen till förmån för en mer human aktivism.

Filmen ”Repression” visar på ett historiskt ögonblick som aldrig skedde. Det existerade aldrig någon verklig möjlighet till väpnat uppror i USA, inte heller någon omedelbar möjlighet att skapa en arbetarklassfilmkultur. Men gruppens vision om film som ett praktiskt politiskt ingripande och deras försök att ändra på den passiva inställning till kultur som fanns hos underhållningsbolagen tvingade fram nya förhållningssätt mellan filmgrupper och politisk verksamhet.

Undergången för LA Newsreel måste också ses i den extremt repressiva miljö de jobbade i. Misslyckandet reproducerar de historiska spänningar som alltid funnits i Los Angeles som en stad där fientlighet mot arbetarklassjälvkänsla och polisbrutalitet mot fattiga varit framträdande. I ljuset av en geografiskt seggregerad stad där det aldrig fanns något samarbete mellan till exempel Svarta pantrarna och en liknande spansk arbetarklassgrupp var det lätt för polisen att isolera dem var för sig för att sedan krossa båda. Att LA Newsreel ändå lyckades göra en film med Svarta pantrarna visar på en förmåga att mobilisera över geografiska zoner och skapa ett samarbete mellan olika etniska grupper (kollektivet var mestadels vitt, eftersom många kom från UCLAs filmskola som få svarta hade tillträde till). Gruppens fåtal medlemmar, dess extrema politiska analys och deras fokus på en av Amerikas mest exploaterade grupper och slutligen filmens övergivande ger signaler om att det inte existerade någon bred liberal filmkultur vid tidpunkten.

Hollywood suger ut

Vid mitten av Newsreelkollektivens verksamhet hade ”Easy Rider” premiär. Motkulturerna gick under, samtidigt som Hollywood sög upp och exploaterade deras idéer. Många filmer producerade av Newsreelkollektiv plagierades av Hollywoodbolag. Ett exempel är ”Zabriskie Point” med en dystopisk fantasi om en vit man som beväpnar sig med de svarta. I den filmen var hela scener tagna ur San Fransisco Newsreels ”San Fransisco State: On Strike”. Hollywood tog åter över producerandet av filmer om arbetarklassen, men spelade tyvärr ingen positiv roll för de politiska rörelser som hade grund i arbetarklassen. ★

Olga

Korporativ – sammanslutning av personer eller grupper med liknande intressen.

Filmen *San Fransisco State: On Strike* finns på: http://www.newsreel.us/DVD/information.htm
En DVD med material från Svarta Pantrarna, filmerna *”Mayday”*, *”Off the Pig”* och *”Repression”*, beräknas vara klar sommaren 2005.

Kolla också in www.kanalb.de, www.subtv.tk, www.tvstop.dk, www.indymedia.org

Motståndet tar aldrig semester

Bilder och texter skickas till
brand@anarkistisktidning.org

vi behöver varandra

FINNES

Tidningen Brand, div nr. 25:-/st
även gamla nr., ramat och ora-
mat. CD (Fräckisar och Käckisar).
100:-. Beg. Julgranar 50:-. (Endast
för Ola Norman) Tel. [redacted]
Bert-Lennart

böcker, romaner. 3 kr/st vid

SÖKES

Läsare söker tidning, max 25:-

Bokhylla 200 kr. Linet bord + 2 sto-
lar 500 kr, nytt. Pga flytt.
Tel. [redacted]

Resårmedrass m. sockel,
böcker, pelarbord, 2 st b-
or, 1 lida porslän, 1 lila

Misströsta icke

*Gamla och nya nummer finns att köpa på
www.anarkistisktidning.org*

Läs den, skriv i den, sälj den.